

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 264593
Гр. София, 27.09.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Търговско отделение, VI-8 състав, в открито заседание на четиринадесети септември две хиляди двадесет и първа година в следния състав

СЪДИЯ : МАРИЯ БОЙЧЕВА

при участието на секретаря Цветелина Пецева,
като разгледа докладваното от съдията търговско дело № 193 по описа за 2020 година на Софийски градски съд, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 692 от ТЗ.

На 17.02.2021 г. са обявени в Търговския регистър по партидата на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, ЕИК 131448682, изготвените от синдика Списък на приетите от синдика вземания на кредиторите по чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, и Списък на неприетите от синдика вземания на кредиторите по чл. 686, ал. 1, т. 3 от ТЗ, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ.

В срока по чл. 690, ал. 1 от ТЗ са постъпили следните възражения: **възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г.**, подадени от кредитора “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД; **възражение с вх. № 281961/19.02.2021 г.**, подадено от кредитора “БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА” АД (в несъстоятелност); **възражение с вх. № 282030/19.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 284652/25.02.2021 г.**, подадени от кредитора, подадени от кредитора “САЙЛЕСТ” ЕООД; **възражение с вх. № 283229/23.02.2021 г.**, подадено от кредитора “ВАТИЯ” АД; **възражение с вх. № 283233/23.02.2021 г.**, подадено от кредитора “ГЕОМИНЕРАЛ” АД; **възражение с вх. № 283539/23.02.2021 г.**, подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД; **възражение с вх. № 283645/24.02.2021 г.**, подадено от кредитора “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД; **възражение с вх. № 283659/24.02.2021 г.**, подадено от кредитора “ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП” LLC; **възражение с вх. № 283750/24.02.2021 г.**, подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД; **възражение с вх. № 285452/01.03.2021 г.**, подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД; **възражение с вх. № 285814/01.03.2021 г.**, подадено от кредитора Държавата чрез НАП.

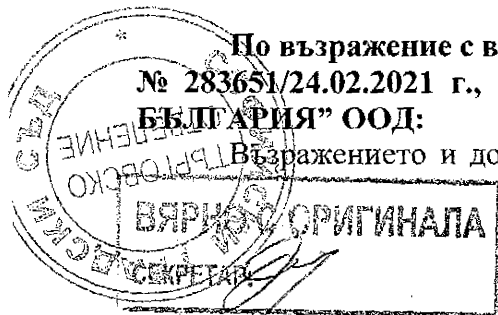
На 16.03.2021 г. е обявен в Търговския регистър по партидата на дружеството изготвеният от синдика Допълнителен списък на приетите от синдика вземания на кредиторите в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

На 06.08.2021 г. е обявен в Търговския регистър по партидата на дружеството изготвеният от синдика Допълнителен списък № 2 на приетите от синдика вземания на кредиторите по реда и в срока на чл. 688, ал. 3 от ТЗ.

Съдът, като взе предвид изготвените от синдика списъци, направените възражения, доводите на страните, становищата на синдика и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г., подадени от кредитора “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД:

Възражението и допълнителното възнаграждение са процесуално допустими –

подадени са в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва включването в изготвения от синдика списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, на вземанията на следните кредитори: "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА, МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ, СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА, ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА и "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 307185/30.12.2020 г. вземания срещу длъжника, произтичащи от договор за паричен заем, сключен на 06.07.2016 г., и обезпечение по договор за особен залог на търговско предприятие от 01.02.2019 г., в общ размер на 593 477,32 лева, от които 434 000 лева – неиздължена главница, 40 597,48 лева – договорна лихва, считано от 07.07.2016 г. до 30.07.2019 г., 59 313,34 лева – лихва за забава, считано от 31.07.2019 г. до 03.12.2020 г., 3 255 лева – лихва за забава, считано от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., 56 311,50 лева – неустойка по чл. 1 от договора за особен залог на търговско предприятие за периода от 31.07.2019 г. до 30.12.2020 г., както и законна лихва върху главницата и неустойката, считано от 30.12.2020 г. до окончателното им плащане.

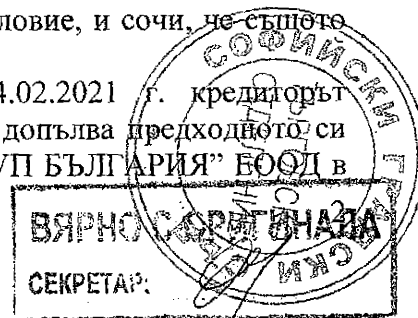
В т. 3 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възражава кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД, са включени част от предявените вземания, а именно: в общ размер на 537 165,82 лева, от които 434 000 лева – главница, 40 597,48 лева – договорна (възнаградителна) лихва от 3% за периода от 07.07.2016 г. до 30.07.2019 г., 59 313,34 лева – лихва за забава за периода от 31.07.2019 г. до 03.12.2020 г., 3 255 лева – законна лихва за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.12.2020 г. до окончателното плащане. Вземането е включено в списъка с поредност 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, под условие в случай на предявен отменителен иск по чл. 646, ал. 2, т. 2 от ТЗ.

В останалата част вземането на този кредитор в размер на 56 311,50 лева – неустойка по чл. 1 от договора за особен залог на търговското предприятие, е неприето под т. 2 в списъка на неприетите вземания, като срещу това е подадено възражение от "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД, което е разгледано по-долу.

С разглежданото възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. възразият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва вземането на този кредитор в частта от 21 067,48 лева – договорни лихви в размер на 3% годишно за периода 07.07.2016 г. – 30.07.2019 г., което претендира да бъде изключено от списъка. Сочи, че дължимата договорна лихва за периода 07.07.2016 г. – 31.12.2017 г. е погасена с изтичането на тригодишната давност и не следва да бъде приета. Сочи, че договорната лихва за периода 01.01.2018 г. – 30.07.2019 г. е в размер на 19 530 лева, а неправилно е прието вземане за лихва в размер на 40 597,48 лева.

Оспорва приетата привилегия на цялото вземане на кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД по т. 3 от списъка, тъй като учреденият особен залог попадал в хипотезата на чл. 646, ал. 2, т. 2 от ТЗ и синдикът следвало да се съобрази с недействителността му. Оспорва поредността на приетото вземане като привилегировано по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, макар и под условие, и сочи, че същото следва да е с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ.

С допълнителното възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г. кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД сочи, че допълва предходното си възражение, като оспорва цялото вземане на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД в

размер на 537 165,82 лева и претендира същото да бъде изключено от списъка, а оспорването в частта за лихвата да се разгледа при условията на евентуалност, ако не бъде уважено допълнителното възражение. Възразилият кредитор твърди, че "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД и длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД са свързани лица с "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД. Сочи, че дружеството "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД е учредено на 05.02.2016 г. с капитал от 5 000 лева и само пет месеца след регистрацията си предоставя заеми в значителни размери. Сочи, че счетоводните отчети на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД се заверяват от СНЕЖАНА АНГЕЛОВА, срещу чието вземане също е възразил. Твърди, че представеният договор за заем е с невярно съдържание, като по него няма извършени реални плащания. Сочи, че дори по него да са извършени плащания, то те са със средства на "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД. Сочи, че с оглед на това "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД е действало като подставено лице, "сламен човек", а действителният заемодател е "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД, който е и едноличен собственик на капитала на дружеството длъжник "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД. При условията на евентуалност, ако не бъде изключено изцяло вземането на този кредитор, претендира да се промени поредността му на чл. 722, ал. 1, т. 10 от ТЗ.

Кредиторът с оспорено вземане "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД оспорва възражението като неоснователно.

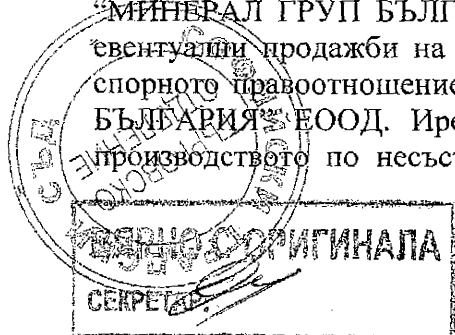
Длъжникът оспорва подаденото възражение.

Синдикът е депозирал становище по възражението. Сочи, че възражението е допустимо. По същество излага доводи, че погасителната давност не се прилага служебно на основание чл. 120 от ЗЗД. Сочи, че единственото легитимирано лице да се позове на давността е длъжника като страна по конкретното правоотношение, а възразилият кредитор е трето лице за облигационната връзка, както и синдикът, не може да се позове на давност. Сочи, че докато атакуваното действие или сделка на длъжника, попадащо в хипотезите на чл. 646, съответно чл. 647 от ТЗ, не бъде обявено за недействително с влязло в сила решение по отношение на длъжника, синдика и кредиторите на несъстоятелността, същото има правно действие и следва да бъде зачетено в етапа на произнасяне по предявените вземания.

В становище по допълнителното възражение синдикът сочи, че при случаите на персонална симулация привидността се отнася не до съществуването на целените правни последици, а до това кой е техен носител, което произтича от двойствеността на едната от страните по договора – вместо явният контрагент в договора участва прикрития от него. Сочи също, че подставеното лице се третира като симулация и доказването му се предпоставя от правилото на чл. 165, ал. 2 от ГПК, чрез т.нар. писмено доказателство, а такова не се твърди и не се представя от възразилия кредитор.

Във връзка с възражението са представени от възразилия кредитор отчет за паричните потоци на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД към 31.12.2016 г., както и счетоводни баланси на това дружество към 31.12.2016 г., към 31.12.2017 г., към 31.12.2018 г., към 31.12.2019 г. Представени са отчети за паричните потоци на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД за 2017 г. и за 2018 г., както и счетоводен баланс на длъжника към 31.12.2017 г., към 31.12.2018 г., към 31.12.2019 г.

Представени са и фактури от 2017 г., издадени от "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД, които са неотносими към спора, доколкото евентуални продажби на движими вещи между тези лица са ирелевантни касателно спорното правоотношение по договор за заем между длъжника и "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД. Ирелевантни са и документи във връзка с осребряването в производството по несъстоятелност на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ СТРЕЛЧА" АД (н.),

фактури между третите за правоотношението по заема лица, както и искова молба и обезпечителни заповеди по дела пред Окръжен съд – Пазарджик.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно което “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД е осчетоводило получен заем в размер на 440 000 лева от “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД, както и две върнати суми в общ размер на 6 000 лева (от които 2 000 лева на 24.07.2016 г. и 4 000 лева на 23.04.2017 г.). Вещото лице дава заключение, че сумата по заема е получена по банкова сметка с титуляр длъжника на 07.07.2016 г. Вещото лице дава заключение, че по счетоводни данни на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД неплатеният остатък по заема към 31.12.2020 г. е в размер на 434 000 лева и при длъжника по партидата на “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД фигурират задължение за договорна лихва в размер на 40 597,48 лева и задължение за неустойка в размер на 56 311,50 лева. Вещото лице дава заключение, че при “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД фигурира и задължение в размер на 59 313,34 лева, посочено като “обезщетение по договор”.

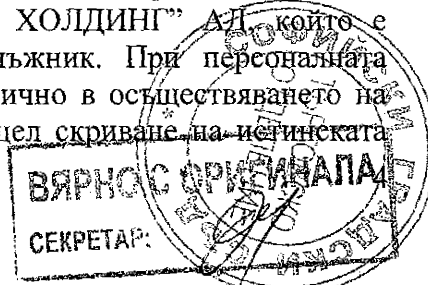
При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представените към молбата за предявяване на вземания писмени доказателства се установява, че между кредитора с оспорено вземане “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД, като заемодател, и длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, като заемател, е възникнало валидно облигационно правоотношение по договор за заем от 06.07.2016 г.

Договорът за заем е реален договор и за сключването му следва да са налице при условията на кумулативност два основни елемента от фактическия му състав - постигането на съгласие между страните, което се установява от представения договор за заем, и реалното предаване на заемната сума. С фактическото предаване на парична сума от заемодателя на заемателя е налице сключен реален договор за заем. От представеното към молбата за предявяване на вземания извлечение от банкова сметка на “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД и от приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, се установява, че на 07.07.2016 г. заемодателят “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД е предоставил по банков път на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД сумата от 440 000 лева.

С оглед представения от възразилия кредитор отчет за паричните потоци на “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД, в същия не фигурира вписване на плащания по раздел “Парични потоци от финансова дейност”, в частност ред “Парични потоци, свързани с получени или предоставени заеми”. Следва да се посочи обаче, че в обявения в Търговския регистър ГФО на длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, който се счита известен на съда съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, в Отчета за паричните потоци за 2016 г., с посочена дата на изготвяне – 28.02.2017 г., са вписани постъпления от 440 хил.лева в раздел “Парични потоци от финансова дейност”, в частност ред “Парични потоци, свързани с получени или предоставени заеми”. Това кореспондира с данните за предоставения заем по договора от 06.07.2016г., както и с отразяването в представения от възразилия кредитор отчет на паричните потоци на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД за 2017 г. относно предходния отчетен период – в случая 2016 г.

Във възражението са наведени от възразилия кредитор доводи за персонална симулация на процесния договор за заем, като се сочи заемът да е предоставен не от “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД, а от “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД, който е едноличен собственик на капитала на дружеството длъжник. При персоналната симулация подставеното лице (“сламен човек”) участва лично в осъществяването на прикриващата сделка с явната страна, като я сключва с цел скриване на истинската

страна по сделката от третите лица. За да се гарантират отношенията, то следва да бъде дадено обратно писмо, установяващо действителната воля и действителните отношения между страните. За установяване на привидното съглашение е необходимо да се представят писмени доказателства, изходящи от насрещната страна, или такива, удостоверяващи нейните изявления пред държавен орган, които правят вероятно твърдението за привидност, по аргумент от разпоредбата на чл. 165, ал. 2 от ГПК (така в Решение № 544/06.01.2011 г. по гр.д. № 1053/2010 г. по описа на ВКС, Г.К., II Г.О.).

В случая възразият кредитор не сочи и не представя писмени доказателства, които да имат значението на обратно писмо или индиция за привидност, респ. не установява волята на страните по процесния договор да е различна от обективизираната в него, а именно – предоставяне от “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД на паричен заем. От представения по делото договор за заем, сключен на 06.07.2016 г., не се установява заемът да е предоставен от третото за правоотношението лице – “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД. С оглед на изложеното съдът намира, че доводите на възразилия кредитор за привидност на процесния договор са недоказани и поради това неоснователни.

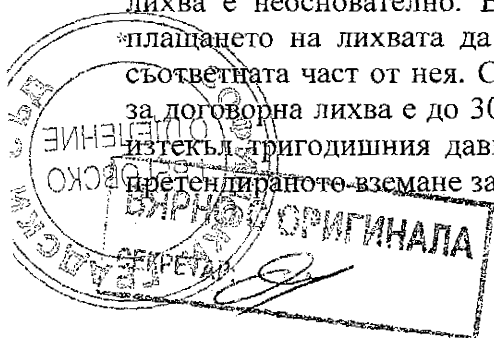
Съгласно чл. 1, ал. 1 от договора за заем, срокът на договора е до 30.07.2019 г. От представените към молбата за предявяване на вземания извлечения от банкова сметка на “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД и от приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, се установява, че до предявяването на вземането е върната сума в общ размер на 6 000 лева и дължимият и неплатен остатък по заема е в размер на 434 000 лева.

Съгласно чл. 240, ал. 2 от ЗЗД, заемателят дължи лихва, само ако това е уговорено писмено. Съгласно чл. 294, ал. 1 от ТЗ, който касае търговските сделки, каквато е процесната с оглед страните по нея, между търговци лихва се дължи, освен ако е уговорено друго.

В случая в чл. 5, ал. 1 от процесния договор за заем от 06.07.2016 г. страните са уговорили договорна възнаградителна годишна лихва в размер на 3 %, която се начислява върху съответната предоставена част от сумата, считано от датата на превеждането ѝ. От приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че дължимата договорна лихва по заема е в размер на 40 597,48 лева за периода 07.07.2016 г. – 30.07.2019 г.

С оглед на установяването на основателността на вземането за договорна лихва, следва да бъде разгледано възражението на кредитора “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД за погасяване по давност на вземането за договорна лихва за периода 07.07.2016 г. – 30.07.2019 г., възлизаща на 21 067,48 лева. Съдът намира, че при съставяне на списъците на приетите/неприетите вземания синдикът действа като орган на несъстоятелността, поради което с оглед разпоредбата на чл. 120 от ЗЗД синдикът не може служебно да се позове на изтекла погасителна давност. Няма пречка обаче възразилият кредитор да се позове на давност и да поддържа това премпторно възражение в производството по чл. 692 от ТЗ. Това е така, тъй като в производството по чл. 692 от ТЗ се очертава кръга на кредиторите на масата, с оглед на което при бездействие на длъжника следва да се признае правото на кредитор в производството да упражни възражението за давност.

По същество възражението за погасяване по давност на вземането за договорна лихва е неоснователно. В чл. 5, ал. 3 от договора за заем страните са уговорили плащането на лихвата да бъде отложено до връщането на сумата по заема или на съответната част от нея. С оглед уговореното между страните, падежът на вземанията за договорна лихва е до 30.07.2019 г. От тази дата до предявяването на вземането не е изтекъл тригодишния давностен срок, на основание чл. 111, ал. 1, б. “в” от ЗЗД, и претендираното вземане за договорна лихва не се явява погасено по давност.

След настъпването на падежа по договора за заем се преустановява добросъвестното ползване на паричната сума от заемателя и се поражда задължение за същия да върне заемната и непогасена сума, поради което се изключва наличието на основание за формиране на договорна лихва с възнаградителен характер. След падежа на кредитора по договора за заем се дължи само законната лихва, считано от падежа до връщането на заемната сума (в този смисъл по въпроса за дължимата лихва при предсрочна изискуемост на договор за заем/кредит в мотивите на т. 2 от Тълкувателно решение от 27.03.2019 г. по тълк. дело № 3/2017 г. по описа на ОСГТК на ВКС).

С оглед дължимостта на главницата и предвид горното, дължима е и претендираната законна лихва върху главницата в размер на 59 313,34 лева за периода от 31.07.2019 г. (датата, следваща падежа по договора) до 03.12.2020 г. (датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, в размер на 3 255 лева за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., както и законната лихва върху главницата, считано от 31.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

Поредността на удовлетворяване на вземанията по реда на чл. 722 от ТЗ е предмет на разглеждане при разпределение на осребреното имущество на длъжника. Разпоредбата на чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ обаче предвижда, че синдикът съставя списък на приетите предявени вземания по реда на постъпването им с отбелязване на кредитора, размера и основанието на вземането, привилегиите и обезпеченията, датата на предявяване. След като задължителен елемент от списъка на приетите от синдика вземания е обезпечението на съответното вземане, то в производството по чл. 692 от ТЗ съдът следва да обсъди възражението за включване на посоченото обезпечение на приетите вземания на кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД – договор за особен залог на търговско предприятие от 01.02.2019 г., сключен между "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД като заложен кредитор и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като залогодател.

Съдът намира, че са неоснователни доводите на възразилия кредитор, че следвало да се отчете в списъка, че учреденият особен залог попадал в хипотезата на чл. 646, ал. 2, т. 2 от ТЗ. По делото не се сочат и не са събрани доказателства, от които да се установява, че договорът за особен залог на търговско предприятие от 01.02.2019 г. е обявен за недействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на основание чл. 646, ал. 2, т. 2 от ТЗ. Особеният залог е вписан в ЦРОЗ и в Търговския регистър по партидата на длъжника. До постановяване на влязъл в сила съдебен акт по такова нарочно производство особеният залог се зачита в производството по несъстоятелност и правилно е посочена от синдика поредността за удовлетворяване на оспорените вземания по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, а доводите на възразилия кредитор в обратния смисъл са несъстоятелни.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД в частта по отношение на приетите вземания на кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 307522/31.12.2020 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г. вземания срещу длъжника, за сумата от 224 345,73 лева – сбора от извършени плащания от "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД на задължения на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД за периода от 07.02.2019 г. до 24.11.2020 г., сумата от 16 519,09 лева – лихва за забава върху главниците за периода от датата, следваща датата на всяко плащане до 03.12.2020 г., 1 682,59 лева – законна лихва върху главниците за периода от 04.12.2020 г. до

30.12.2020 г., както и законната лихва върху главниците от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

В т. 4 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възразява кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД, са включени така предявените вземания на "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД.

С разглежданото възражение възразилият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва вземанията на този кредитор. Сочи, че към молбата не са представени доказателства, от които да се установява какви задължения е имало "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД и дали те са свързани с обичайната му търговска дейност, още повече след като от 2017 г. дружеството няма никаква дейност. Сочи, че с представените платежни нареждания са заплатени не задължения на длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, а такива на "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД или на други свързани с последното лица - "БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ" АД, "ГЕОМИНЕРАЛ" АД, "ВАТИЯ КВАРЦ" АД. При условията на евентуалност, ако не бъде прието изцяло или бъде прието само частично възражението, възразилият кредитор оспорва реда за удовлетворяване на вземането. Сочи, че плащанията от "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД за сметка на дъщерното му дружество представляват кредит от съдружник и редът за удовлетворяването им следва да бъде по чл. 722, ал. 1, т. 10 от ТЗ.

Кредиторът с оспорено вземане "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД оспорва възражението като неоснователно.

Длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД оспорва подаденото възражение.

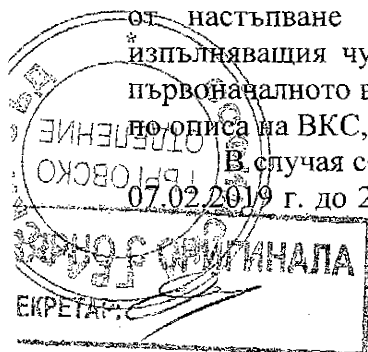
Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението. Сочи, че правният интерес на "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД произтича от качеството му на едноличен собственик на капитала на дружеството длъжник, с оглед уредената в закона имуществена отговорност на едноличния собственик на капитала за изискуеми публични задължения (чл. 19 от ДОПК). Сочи, че заплатените от "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД суми за покриване на чужди задължения не могат да бъдат тълкувани като кредит от съдружник, даден на несъстоятелното дружество, тъй като съгласно общите правила на ТЗ, решението за отпускане на вътрешнофирмен кредит/заем, следва да бъде обективизирано в решение от оправомощения от "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД орган и респективно да бъде осчетоводен, а доказателства в тази насока не се представят. Сочи, че поради това не следва да бъде променена поредността на удовлетворяване на вземането.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно нормата на чл. 74 от ЗЗД, този, който е изпълнил едно чуждо задължение, като е имал правен интерес да стори това, встъпва в правата на кредитора. Следователно с плащането на чуждо задължение лицето се суброгира в правата на удовлетворения кредитор и по този начин може да търси платеното от пряко задълженото към кредитора лице.

За суброгацията по чл. 74 от ЗЗД кредиторът следва да е изпълнил едно чуждо задължение, с което освобождава длъжника спрямо неговия кредитор, и за изпълнението на което има правен интерес. Правният интерес се разбира като опасност от настъпване на неблагоприятни имуществени последици по отношение на изпълняващия чуждото задължение в отношенията му с кредитора на длъжника по първоначалното вземане (така в Решение № 459 от 08.06.2010 г. по гр.д. № 1238/2009 г. по описа на ВКС, Г.К., IV Г.О.).

В случая се установява от представените писмени доказателства, че в периода от 07.02.2019 г. до 24.11.2020 г. са извършени от кредитора с оспорено вземане "ВАТИЯ

ХОЛДИНГ” АД плащания на задължения на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД. Не се спори между страните и това се установява от служебно извършена справка в Търговския регистър, че “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД е едноличен собственик на капитала на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД. Мажоритарният собственик на капитала отговаря при определени хипотези по чл. 19 от ДОПК за задълженията на дъщерното дружество за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. С оглед на това и предвид тази отговорност на “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД към НАП – кредитора по първоначалното вземане, съдът намира, че е налице правен интерес за “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД от плащането на дължимите задължения за данъци (включително данък към централния бюджет, ДДС) и за задължителни осигурителни вноски (ДОО, НЗОК, ДЗПО). Платените суми в периода от 07.02.2019 г. до 24.11.2020 г. за данъци и осигуровки, дължими от “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, възлизат общо на 30 617,07 лева и за тази сума съдът намира, че са изпълнени предпоставките за възникване на валидни суброгационни права по смисъла на чл. 74 от ТЗ.

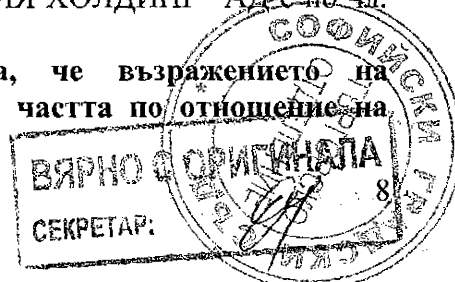
По отношение на главницата за горницата над 30 617,07 лева до пълния предявен размер от 224 345,73 лева съдът намира, че също е налице правен интерес от изпълнение на чуждото задължение по смисъла на чл. 74 от ЗЗД. Неизпълнение на задълженията от страна на дъщерното дружество “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД рефлектира пряко върху патримониума на “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД като едноличен собственик на капитала, доколкото се намалява стойността на дружествения му дял. С оглед на това съдът намира, че са изпълнени предпоставките за възникване на суброгационни права касателно платените суми и в тази част.

Поради дължимостта на главниците, дължими са и акцесорните вземания за претендираните лихви, които са включени в списъка с приети вземания.

Настоящият състав споделя разбирането, че поредността на удовлетворяване на вземанията по реда на чл. 722 от ТЗ, извън обезпеченията, е предмет на разглеждане при разпределение на осребреното имущество на длъжника. В Решение № 172/19.03.2021 г. по т.д. № 2504/2019 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О., е разгледан по същество предявен установителен иск по чл. 694 от ТЗ относно поредността на удовлетворяване на кредиторското вземане в производство по несъстоятелност. С оглед на това настоящият състав намира, че следва да се съобрази с цитираната съдебна практика и да разгледа по същество възражението на “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД относно поредността на удовлетворяване.

За обезпечаване интереса на кредиторите на длъжника законодателят е възприел по-неблагоприятно третиране на кредиторите, които са съдружници или акционери в дружеството длъжник, като вземанията им за предоставени от тях кредити се удовлетворяват само след пълно удовлетворяване на останалите кредитори на длъжника. В случая обаче вземането на “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД не произтича от договор за кредит/заем, който да е предоставен на дъщерното дружество длъжник. Установява се от гореизложеното, че кредиторът “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД е изпълнил чуждо задължение към НАП и към трети лица, за което е имал правен интерес по смисъла на чл. 74 от ЗЗД. Поради това възникналите за него вземания към длъжника не могат да се приравнят на такива по предоставен кредит/заем, доколкото възможността за възстановяване на платените суми произтича по силата на закона съгласно чл. 74 от ЗЗД, а не въз основа на договорно основание, каквото в случая не се твърди и не се установява по делото. С оглед на това съдът намира, че е неоснователно възражението, че поредността за удовлетворяване на вземането на “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД е по чл. 722, ал. 1, т. 10 от ТЗ.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД в частта по отношение на

приетите вземания на кредитора "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260204/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, произтичащи от договор за възлагане на управлението, сключен на 27.08.2008 г. между "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД и ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА за сумата от 1 350 лева – месечно възнаграждение за м. ноември 2020 г., сумата от 3 лева – законна лихва за забава върху тази главница за периода от 26.11.2020 г. до 03.12.2020 г., сумата от 10,13 лева – лихва за забава върху тази главница от 03.12.2020 г. до 30.12.2020 г., сумата от 1 350 лева - месечно възнаграждение за м. декември 2020 г., сумата от 1,88 лева – законна лихва за забава върху тази главница за периода от 26.12.2020 г. до 03.12.2020 г., както и законна лихва върху главниците от датата на предявяване на вземането до окончателното им плащане.

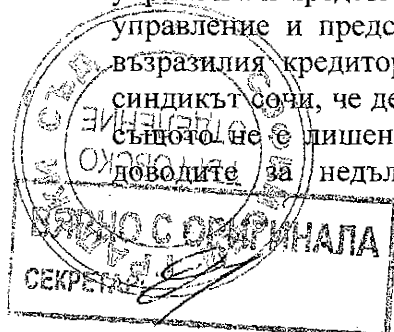
В т. 8 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възражава кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД, са включени така предявените вземания на ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА.

С разглежданото възражение възразилият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва вземането на този кредитор. Сочи, че на ЛЮБА КОЖУХАРОВА не ѝ се дължи възнаграждение, тъй като по отношение на нея е налице хипотезата на чл. 141, ал. 8 от ТЗ, тъй като същата била член на съвета на директорите на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД, обявено в несъстоятелност, повече от две години преди решението за обявяването му в несъстоятелност. Сочи, че не следва да се дължи възнаграждение на същата като управител, довел дружеството до състояние на неплатежоспособност и му е причинил вреди, които надвишават многократно размера на приетото вземане. Сочи, че при условие, че това не бъде уважено, то на ЛЮБА КОЖУХАРОВА не се дължи възнаграждение за м. декември 2020 г., тъй като след откриване на производството по несъстоятелност на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД дейността на дружеството е прекратена. Сочи, че в периода, за който се претендират възнагражденията, ЛЮБА КОЖУХАРОВА не е осъществявала никаква дейност като управител на търговското дружество длъжник, а е изпълнявала дейности по управление на едноличния собственик на капитала "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД, на "ВАТИЯ" АД, на "ВАТИЯ КВАРЦ" АД и на "ГЕОМИНЕРАЛ" АД.

Кредиторът с оспорено вземане ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА оспорва възражението като неоснователно.

Длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД чрез назначения особен представител адв. Тихомир Василев, оспорва подаденото възражение. Сочи, че е налице валидно сключен договор за управление, взето е решение на съвета на директорите на едноличния собственик на капитала и е определено възнаграждение на управителя.

Синдикът изразява становище по възражението. Сочи, че съгласно вписванията в Търговския регистър по партидата на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД дружеството се управлява и представлява от ЛЮБА КОЖУХАРОВА, като за извършените действия по управление и представителство му се дължи възнаграждение. Относно доводите на възразилия кредитор за недължимост на възнаграждението за м. декември 2020 г., синдикът сочи, че дейността на дружеството не е прекратена и управителният орган на същото не е лишен от правото да управлява и представлява дружеството. Сочи, че доводите за недължимост на възнаграждението поради лошо изпълнение или

неизпълнение на възложените правомощия, довели до вреди за дружеството, нямат връзка с дължимостта на самото възнаграждение за управление.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представените към молбата за предявяване на вземания писмени доказателства се установява, че между длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като принципал, и кредитора с оспорено вземане ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА, като управител, е сключен на 27.08.2008 г. договор за възлагане на управлението и представителството на дружеството. Видно от служебно извършена справка в Търговския регистър, ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА е вписана като управител на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на 09.09.2008 г. с вписване № 20080909140812, и е такава и към процесния период м. ноември – м. декември 2020 г.

Месечното възнаграждение на управителя се дължи за съответния месечен период с оглед фактическото заемане на длъжността, а не с оглед обема на престоирания труд. Поради това неоснователни са доводите на възразилия кредитор, че на същата не се дължи възнаграждение поради лошото изпълнение или неизпълнението, съответно поради заемането на ръководни позиции в други търговски дружества. Следва да се отбележи също, че дори и да са нанесени някакви евентуални вреди от управителя, то такива не могат да се отнесат "като задължения към масата на несъстоятелността" на длъжника, както претендира възразилият кредитор, а следва да бъдат надлежно установени по предвидения за това ред по чл. 145 от ТЗ. Несъстоятелни са и доводите на възразилия кредитор относно наличието на забрана по чл. 141, ал. 8 от ТЗ, тъй като това не води до недължимост на определеното възнаграждение за периода, в който лицето е вписано като управител на дружеството длъжник. Съдът не споделя и доводите на възразилия кредитор, че не се дължи възнаграждението за м. декември 2020 г., тъй като с постановеното по делото решение по чл. 630, ал. 1 от ТЗ е открито производство по несъстоятелност на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, но на този етап от производството не е постановено прекратяване на дейността на дружеството длъжник и не са прекратени правомощията на управителния орган на дружеството.

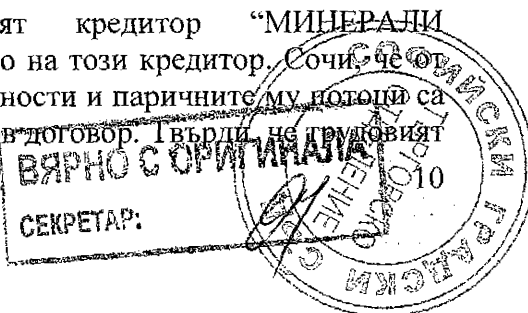
По изложените съображения съдът намира, че възражението на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД в частта по отношение на приетите вземания на кредитора ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260207/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, произтичащи от трудов договор № 1 от 19.01.2016 г., сключен между "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като работодател, и МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ, като работник, за сумата от 1 087,69 лева – месечно възнаграждение за м. ноември 2020 г. и законна лихва върху главницата от 27.12.2020 г. до окончателното й плащане.

В т. 9 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възразява кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД, са включени така предявените вземания на МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ.

С разглежданото възражение възразилият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва вземането на този кредитор. Сочил, че от 2017 г. "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД няма никаква дейности и паричните му потоци са с нулева величина, а има двама счетоводители на трудов договор. Твърди, че трудовият

договор на МАРИО РУДАРСКИ е фиктивен и по него не е престиран труд, поради което не му се дължи трудово възнаграждение. Сочи, че същият е същевременно счетоводител на други свързани с длъжника лица – “ВАТИЯ ХОЛДИНГ” АД, “ВАТИЯ” АД и “ТЕОМИНЕРАЛ” АД, което е видно от годишните финансови отчети на тези дружества в Търговския регистър. Сочи, че тези дружества, с които МАРИО РУДАРСКИ има договори, са действащи и той в тях полага труда си.

Кредиторът с оспорено вземане МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ не изразява становище по възражението.

Длъжникът “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД оспорва подаденото възражение.

Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението.

Представени са от възразилия кредитор счетоводни баланси на трети за правоотношението лица във връзка с твърдението, че МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ обслужва счетоводно тези дружества.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представените към молбата за предявяване на вземания писмени доказателства се установява, че между длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, като работодател, и кредитора с оспорено вземане МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ, като работник, е сключен трудов договор № 1 от 19.01.2016 г. Доводите на възразилия кредитор, че МАРИО РУДАРСКИ има правоотношения (трудови или граждански) и с други търговски дружества не могат да доведат до недължимост на уговореното трудово възнаграждение по договора с длъжника за процесния период. Същото се дължи на база на сключения трудов договор, като липсата на данни за регистрация на същия в НАП съгласно справка от НАП може да влече административна санкция за длъжника, но не се отразява на дължимостта на трудовото възнаграждение на работника.

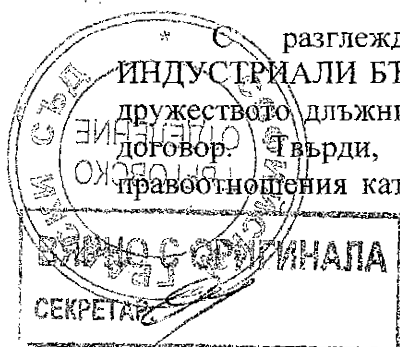
По изложените съображения съдът намира, че възражението на “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД в частта по отношение на приетите вземания на кредитора МАРИО МИРОСЛАВОВ РУДАРСКИ се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260208/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, произтичащи от трудов договор № 06 от 31.07.2012 г., сключен между “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, като работодател, и СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА, като работник, и допълнително споразумение към него № 1/29.02.2016 г., за сумата от 814,78 лева – месечно възнаграждение за м. ноември 2020 г. и законна лихва върху главницата от 27.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

В т. 10 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възразява кредиторът “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД, са включени така предявените вземания на СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА.

С разглежданото възражение възразилият кредитор “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД оспорва вземането на този кредитор. Сочи, че от дружеството длъжник няма никаква дейности, а има двама счетоводители на трудов договор. Твърди, че същевременно СНЕЖАНА ТАШКОВА е в трудови правоотношения като счетоводител с “БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ” АД, видно от

финансовите отчети в Търговския регистър, което дружество е свързано лице "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД и с "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД.

Кредиторът с оспорено вземане СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА не изразява становище по възражението.

Длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД оспорва подаденото възражение.

Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението.

Представени са от възразилия кредитор счетоводни баланси на трети за правоотношението лица във връзка с твърдението, че СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА обслужва счетоводно тези дружества.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представените към молбата за предявяване на вземания писмени доказателства се установява, че между длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като работодател, и кредитора с оспорено вземане СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА, като работник, е сключен трудов договор № 06 от 31.07.2012 г. Следователно е налице валидно възникнало трудово правоотношение, по което се дължи съответното неплатено месечно възнаграждение. Ирелевантно за дължимостта на трудовото възнаграждение по действащ трудов договор е обстоятелството дали дружеството работодател развива или не дейност. Аргумент за този извод се черпи и от изричната норма на чл. 267, ал. 1 от КТ, съгласно която за времето на престой не по вина на работника или служителя той има право на brutното трудово възнаграждение. Останалите доводи на възразилия кредитор относно правоотношенията на работника с друго търговско дружество и как е уредено същото са ирелевантни за настоящото производство и не оборват извода за дължимост на трудовото възнаграждение.

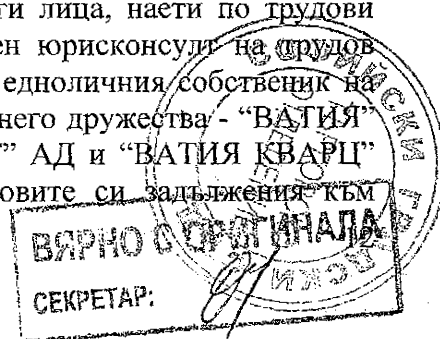
По изложените съображения съдът намира, че възражението на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД в частта по отношение на приетите вземания на кредитора СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на възражението в частта срещу включването в списъка на вземането на кредитора ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА:

Кредиторът с оспорено вземане е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260210/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, произтичащи от трудов договор № 03 от 08.06.2012 г., сключен между "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като работодател, и ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА, като работник, и допълнително споразумение към него № 03/10.06.2014 г., за сумата от 1 125 лева – месечно възнаграждение за м. ноември 2020 г. и законна лихва върху главницата от 27.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

В т. 11 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възражава кредиторът "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД, са включени така предявените вземания на ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА.

С разглежданото възражение възразилият кредитор "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва вземането на този кредитор. Сочи, че от дружеството длъжник няма никаква дейности и няма други лица, наети по трудови договори, поради което не е необходимо да има назначен юрисконсулт на трудов договор. Сочи, че ДАНИЕЛА КОЛЕВА е юрисконсулт на едноличния собственик на капитала "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД и на всички свързани с него дружества - "ВАТИЯ" АД, "ТЕОМИНЕРАЛ" АД, "БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ" АД и "ВАТИЯ КВАРЦ" АД, поради което не е имала време да изпълнява трудовите си задължения към

длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД. Сочи, че дори за процесуалното представителство на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по настоящото дело са ползвани външни адвокати. Сочи, че по този начин едноличният собственик на капитала "ВАТИЯ ХОЛДИНГ" АД се опитва да отнесе собствените си задължения по трудови договори към нефункциониращото дъщерно дружество - "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД.

Кредиторът с оспорено вземане ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА оспорва подаденото възражение като неоснователно.

Длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД оспорва подаденото възражение.

Синдикът не изразява становище.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представените към молбата за предявяване на вземания писмени доказателства се установява, че между длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като работодател, и кредитора с оспорено вземане ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА, като работник, е сключен трудов договор № 03 от 08.06.2012 г. Налице е валидно възникнало трудово правоотношение, по което се дължи съответното неплатено месечно възнаграждение. Без правно значение за дължимостта на трудовото възнаграждение на юрисконсулта е обема на извършената работа за процесния период, както и дали в този период са ангажирани "външни" адвокати за процесуално представителство по дела. За процесуална икономия, по отношение на останалите доводи на възразилия кредитор относно правоотношения на ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА с трети лица, съдът препраща към изложеното по-горе по възражението срещу вземането на СНЕЖАНА АНГЕЛОВА ТАШКОВА.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД в частта по отношение на приетите вземания на кредитора ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 281961/19.02.2021 г., подадено от кредитора "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (в несъстоятелност):

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразилият кредитор е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 307628/31.12.2020 г., с пощенско клеймо от 29.12.2020 г., вземания срещу длъжника в общ размер на 2 604 628,16 лева, от които: 7 000 лева – предплатени начални разnosки по несъстоятелността; 2 524 640,62 лева, представляваща дължима главница по неплатени задължения по търговски сделки, присъдена с влязло в сила решение по т.д. № 2494/2014 г. на СГС и издаден изпълнителен лист по т.д. № 3395/2018 г. на Софийски апелативен съд, ведно със законна лихва за периода от 24.04.2014 г. до 03.12.2020 г., и направени разnosки по съдебното изпълнение по изп. дело № 139/2019 г. на ЧСИ Владимир Цачев; 72 987,54 лева, представляващо присъдени съдебни разnosки по т.д. № 2494/2014 г. на СГС, в.т.д. № 3395/2018 г. на САС и т.д. № 1027/2019 г. на ВКС, които не са включени в горепосочения изпълнителен лист, издаден въз основа на въззивното решение.

Под т. 3 в списъка на неприетите вземания е неприето вземането в размер на 80 414,91 лева – разnosки изпълнение, като срещу неприемането на предявеното вземане възражава кредиторът "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.).

В останалата част вземанията на този кредитор са включени в под т. 5 в списъка на приетите вземания, като срещу това е подадено възражение от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, което е разгледано по-долу.

В разглежданото възражение възразилният кредитор възразява срещу неприемането на вземането му за разноси в размер на 80 414,91 лева. Сочи, че към молбата за предявяване на вземания е представено удостоверение от ЧСИ Владимир Цачев, който сочи пълният размер на вземането на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) по изпълнителното дело. Сочи, че синдикът неправилно е изчислил дължимата законна лихва само върху главницата от 1 234 672,02 лева, доколкото след като вземането е присъдено, законната лихва се дължи и върху останалите присъдени суми. Претендира вземането му от 80 414,91 лева да бъде включено в списъка на приетите вземания и върху същото да се дължи законна лихва след датата на откриване на производството по несъстоятелност.

Длъжникът оспорва подаденото възражение.

Синдикът е депозирал становище по възражението. Сочи, че удостоверението на съдебния изпълнител не сочи ясно нито основанията, нито размера на претендираните разноси по изпълнението (дали са авансово платени такси, за представителство на вискателя, такса по чл. 26 от ТПЗЧСИ), както и дали са реално извършени от вискателя. Сочи, че длъжникът не отговаря за разноси на вискателя, направени за изпълнителни способности, които не са приложени (в този смисъл Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ВКС).

Във връзка с възражението са представени от възразилния кредитор фактура № 0000002397/20.02.2019 г. на обща стойност от 200 лева, както и договор за правна защита и съдействие по изпълнително дело № 139/2019 г. с уговорено адвокатско възнаграждение от 17 064 лева, платимо по банков път.

След приключване на съдебното дирене по това възражение е постъпила и молба с платежно нареждане за заплащането на адвокатското възнаграждение по договора в размер на 17 064 лева, което не се кредитира от съда, тъй като е постъпило след устните състезания по възражението.

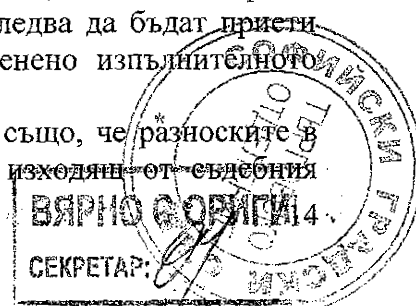
При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Видно от удостоверението на ЧСИ Владимир Цачев, изпълнително дело № 20199260400139 по неговия опис срещу длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден въз основа на решение по т.д. № 3395/2018 г. на Софийски апелативен съд.

С Решение № 1/14.06.2021 г. по т.д. № 2153/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О., е отменено по молба на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на основание чл. 303, ал. 1, т. 4 от ГПК влязлото в сила решение № 230/28.01.2020 г. по т.д. № 3395/2018 г. на Софийски апелативен съд, с което се е произнесъл по жалба срещу решение от 12.04.2018 г. по т.д. № 2494/2014 г. на Софийски градски съд, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски апелативен съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 1 от ГПК не са за сметка на длъжника, разностите по индивидуалното принудително изпълнение, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 от ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство. В случая е налице именно това изключение относно дължимостта от длъжника на разностите по изпълнението, тъй като изпълнителното производство се прекратява, когато с влязъл в сила съдебен акт бъде отменен актът, въз основа на който е издаден изпълнителния лист, съгласно чл. 433, ал. 1, т. 4, предл. първо от ГПК. С оглед на изложеното съдът намира, че не следва да бъдат приети претендираните разноси по изпълнението, след като е отменено изпълнителното основание срещу длъжника.

За изчерпателност на изложението следва да се посочи също, че разностите в изпълнителното производство се удостоверяват с документ, изходящ от съдебния

изпълнител. В представеното към молбата за предявяване на вземания удостоверение не е направена разбивка по пера на претендираните разноски по изпълнението. Дори от представените допълнително писмени доказателства към възражението не може да се установи какви са таксите и разноските по изпълнението, които да възлизат на предявената сума за разноски от 80 414,91 лева. Следва да се посочи също, че не са за сметка на длъжника разноските, направени от вискателя по изпълнителното дело за изпълнителни способности, които не са приложени, съгласно чл. 79, ал. 1, т. 3 от ГПК (в този смисъл и мотивите на т. 6 от Тълкувателно решение от 26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС). В случая от удостоверението на съдебния изпълнител и от представената фактура не може да се установи кои способности по индивидуалното принудително изпълнение са приложени. Ако в разноските е включена и такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, то същата не следва да се приема, тъй като от една страна е дължима на съдебния изпълнител, а от друга страна е дължима само при събрана от самия съдебен изпълнител сума по изпълнителното дело, за което няма данни по делото.

Относно възражението в частта за лихвата съдът намира, че не се дължи законна лихва върху разноските.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 282030/19.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 284652/25.02.2021 г., подадени от кредитора "САЙЛЕСТ" ЕООД:

Възражението и допълнителното възнаграждение са процесуално допустими – подадени са в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Изложените в същото възражения и доводи, както и становищата на другите страни, съответстват на разгледаните от съда по-горе по възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г., подадени от кредитора "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД.

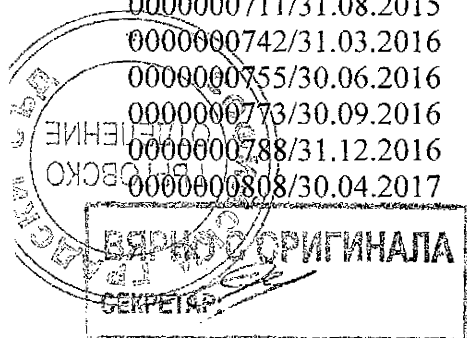
С оглед на това и за процесуална икономия съдът препраща към изложените по-горе подробни мотиви касателно оспорените вземания от кредитора "САЙЛЕСТ" ЕООД.

По тези съображения съдът намира, че възражението на "САЙЛЕСТ" ЕООД се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 283229/23.02.2021 г., подадено от кредитора "ВАТИЯ" АД:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразилният кредитор е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260200/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, както следва: сумата от 53 469,41 лева с ДДС, представляваща сбора на неплатената цена на доставки на стоки по 39 броя фактури №№ 0000000670/30.01.2015 г., 0000000676/27.02.2015 г., 0000000677/27.02.2015 г., 0000000681/31.03.2015 г., 0000000686/30.04.2015 г., 0000000691/29.05.2015 г., 0000000693/29.05.2015 г., 0000000697/30.06.2015 г., 0000000704/31.07.2015 г., 0000000709/31.08.2015 г., 0000000711/31.08.2015 г., 0000000715/30.09.2015 г., 0000000720/30.10.2015 г., 0000000742/31.03.2016 г., 0000000745/28.04.2016 г., 0000000750/31.05.2016 г., 0000000755/30.06.2016 г., 0000000762/29.07.2016 г., 0000000767/31.08.2016 г., 0000000773/30.09.2016 г., 0000000778/31.10.2016 г., 0000000783/30.11.2016 г., 0000000788/31.12.2016 г., 0000000797/28.02.2017 г., 0000000802/31.03.2017 г., 0000000808/30.04.2017 г., 0000000811/30.04.2017 г., 0000000816/31.05.2017 г.,

0000000817/31.05.2017 г., 0000000826/31.07.2017 г., 0000000832/31.08.2017 г.,
0000000837/30.09.2017 г., 0000000842/31.10.2017 г., 0000000847/30.11.2017 г.,
0000000852/31.12.2017 г., 0000000857/31.01.2018 г., 0000000871/31.05.2018 г.,
0000000881/31.08.2018 г. и 0000000891/30.11.2018 г., сумата от 25 828,39 лева,
представляваща лихва за забава върху всяка от неплатените главници по фактурите от
датата, следваща датата на издаване на съответната фактура, до 03.12.2020 г., и сумата
от 401,02 лева, представляваща законната лихва върху всяка от неплатените главници
по фактурите от 04.12.2020 г. (след датата на откриване на производството по
несъстоятелност) до 30.12.2020 г. (датата на предявяване на вземанията), както и
законната лихва върху главниците от 30.12.2020 г. до окончателното им плащане.

Под т. 4 в списъка на неприетите вземания са неприети предявените вземания на
кредитора "ВАТИЯ" АД.

В разглежданото възражение възразилите кредитор възражава срещу
неприемането на вземанията му в производството по несъстоятелност. Сочи, че във
всяка от представените фактури са описани подробно наименованието на стоката,
нейния вид, количество, единична и обща цена. Сочи, че отразяването на фактурата в
счетоводството на купувача, включването ѝ в дневника за покупки по ЗДДС и
ползването на данъчен кредит по фактурата, представлява недвусмислено признание на
задължението и доказват неговото съществуване. Претендира вземанията му да бъдат
изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите
вземания.

Длъжникът изразява становище за основателност на възражението.

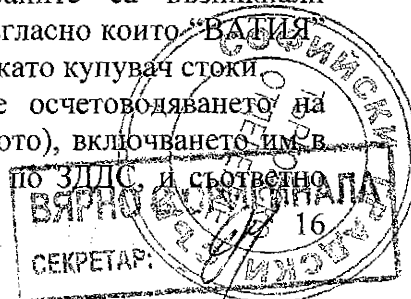
Синдикът изразява становище за основателност на възражението.

Във връзка с възражението е изслушано, неоспорено от страните и прието
заклучение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно
което по счетоводни данни на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД дружеството води по
партида на "ВАТИЯ" АД неплатено задължение по 39 броя фактури в общ размер на
53469,41 лева към датата 31.12.2020 г. Вещото лице дава заключение, че по
предоставени данни от НАП купувачът на стоките "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД е
декларирал фактурите в дневника на покупки по ЗДДС, като е ползвал данъчен кредит
по фактурите в размер на начисления ДДС по тях. Вещото лице дава заключение, че
стоките по неплатените фактури са доставени и заведени в счетоводството на "ВАТИЯ
ТРЕЙДИНГ" ЕООД със стокови разписки и приемо-предавателни протоколи към всяка
една фактура, с подробно описание на вида, количеството на предадената стока от
продавача на купувача. Вещото лице дава заключение, че по счетоводни данни на
"ВАТИЯ" АД дружеството води по партида на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД вземане
по 39 броя фактури в общ размер на 53 469,41 лева към 31.12.2020 г., както и че по
предоставени данни от НАП се констатира, че продавачът/или доставчикът на стоките
"ВАТИЯ" АД е декларирал фактурите в дневника на продажби по ЗДДС в месеците, в
които са издадени фактурите.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Събраните по делото доказателства и изслушаното заключение на съдебно-
счетоводната експертиза сочат на извод, че между страните са възникнали
облигационни отношения по договори за продажба на стоки, съгласно които "ВАТИЯ"
АД като продавач е продавало на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като купувач стоки.

Съдът споделя доводите на възразилите кредитор, че осчетоводяването на
издадените фактури от получателя (в случая длъжника по делото), включването им в
справките-декларации по ЗДДС и в дневниците на покупки

евентуалното ползване на данъчен кредит, имат правната характеристика на извънсъдебно признание, както относно задължението във вида, в който е материализирано във фактурите, така и за съществуването му (така в Решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 67 от 31.07.2015 г. по т.д. № 631/2014 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.).

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че стоките по неплатените фактури са доставени и заведени в счетоводството на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД със стокови разписки и приемо-предавателни протоколи към всяка една фактура, с подробно описание на вида, количеството на предадената стока от продавача на купувача. С оглед на това съдът намира, че с приемането на стоките от купувача длъжник за него е възникнало насрещното задължение за заплащането на цената им в общ размер на 53 469,41 лева, съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ.

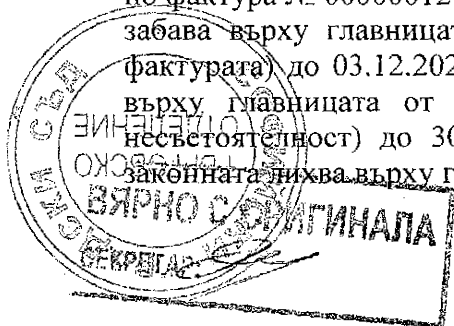
Поради основателността на главното вземане, дължими са и акцесорните претенции за сумата от 25 828,39 лева, представляваща лихва за забава върху всяка от неплатените главници по фактурите от датата, следваща датата на издаване на съответната фактура, до 03.12.2020 г., и сумата от 401,02 лева, представляваща законната лихва върху всяка от неплатените главници по фактурите от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., както и законната лихва върху главниците от 30.12.2020 г. до окончателното им плащане.

По изложените съображения съдът намира, че подаденото възражение от кредитора "ВАТИЯ" АД се явява основателно за сумата от 53 469,41 лева – главници за неплатени доставки на стоки, обективирани в гореописаните 39 фактури, издадени от "ВАТИЯ" АД на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД в периода 30.01.2015 г. - 30.11.2018 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал. 1, т. 8 от ТЗ (предвид че синдикът е посочил поредност на удовлетворяване на вземанията в съставения от него списък); сумата от 25 828,39 лева - лихва за забава върху всяка от неплатените главници от датата, следваща датата на издаване на съответната фактура, до 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал.1, т. 8 от ТЗ; за сумата от 401,02 лева - законната лихва върху всяка от главниците за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху главниците за периода от 31.12.2020 г. до окончателното им плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, които вземания следва да бъдат изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите вземания в този размер.

По възражение с вх. № 283233/23.02.2021 г., подадено от кредитора "ГЕОМИНЕРАЛ" АД:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразилният кредитор е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260209/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, както следва: сумата от 4 404,13 лева с ДДС, представляваща неплатената цена на стоки по фактура № 0000001292/31.03.2019 г., сумата от 737,69 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 01.04.2019 г. (датата, следваща датата на издаване на фактурата) до 03.12.2020 г., и сумата от 33,03 лева, представляваща законната лихва върху главницата от 03.12.2020 г. (датата на откриване на производството по несъстоятелност) до 30.12.2020 г. (датата на предявяване на вземанията), както и законната лихва върху главницата от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

Под т. 5 в списъка на неприетите вземания са неприети предявените вземания на кредитора "ГЕОМИНЕРАЛ" АД.

В разглежданото възражение възразият кредитор възражава срещу неприемането на вземанията му в производството по несъстоятелност. Сочи, че във фактурата подробно е описано наименованието на стоката, нейния вид, количество, единична и обща цена. Сочи, че отразяването на фактурата в счетоводството на купувача, включването ѝ в дневника за покупки по ЗДДС и ползването на данъчен кредит по фактурата, представлява недвусмислено признание на задължението и доказват неговото съществуване. Претендира вземанията му да бъдат изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите вземания.

Длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД чрез назначения особен представител адв. Тихомир Василев, изразява становище за основателност на възражението.

Синдикът изразява становище за основателност на възражението.

Във връзка с възражението е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно което при "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД процесната фактура № 0000001292/31.03.2019 г. е осчетоводена и при него фигурира неплатено задължение към "ГЕОМИНЕРАЛ" АД в размер на 4 404,13 лева, отнасящо се по тази фактура. Вещото лице дава заключение, че по предоставени данни от НАП се констатира, че фактурата е включена в дневника на покупки по ЗДДС подаден в НАП от "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД за м. март 2019 г., като дружеството е ползвало данъчен кредит. Вещото лице дава заключение, че стоките по неплатената фактура са доставени и заведени в счетоводството на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД със стокова разписка и приемо-предавателен към нея, с подробно описание на вида, количеството на предадената стока от продавача на купувача. Вещото лице дава заключение, че при "ГЕОМИНЕРАЛ" АД фактурата е осчетоводена по партидата на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД и по нея фигурира вземане в размер на 4404,13 лева, както и че по предоставени данни от НАП се констатира, че фактурата е включена в дневника на продажби по ЗДДС на "ГЕОМИНЕРАЛ" АД за м. март 2019 г.

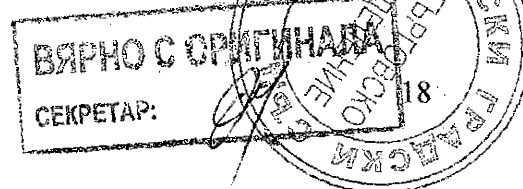
При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго.

Събраните по делото доказателства и изслушаното заключение на съдебно-счетоводната експертиза сочат на извод, че между страните са възникнали облигационни отношения по договори за продажба на стоки, съгласно които "ГЕОМИНЕРАЛ" АД като продавач е продавало на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като купувач стоки.

Относно осчетоводяването на фактурата и съответно значението на това като извънсъдебно признание от страна на длъжника съдът е изложил съображения по-горе при разглеждане на възражението на кредитора "ВАТИЯ" АД, към които препраща за процесуална икономия.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че стоките по неплатената фактура са доставени и заведени в счетоводството на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД със стокова разписка и приемо-предавателен към нея, с подробно описание на вида, количеството на предадената стока от продавача на купувача. Поради това за купувача длъжник е възникнало задължението да заплати продажната им цена в размер на 4 404,13 лева с ДДС.

Поради основателността на главното вземане, дължими са и акцесорните претенции за сумата от 737,69 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 01.04.2019 г. (датата, следваща датата на издаване на фактурата) до 03.12.2020 г., и сумата от 33,03 лева, представляваща законната лихва върху главницата от 03.12.2020 г. (датата на откриване на производството по несъстоятелност) до 30.12.2020 г. (датата на предявяване на вземанията), както и законната лихва върху главницата от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

По изложените съображения съдът намира, че подаденото възражение от кредитора "ГЕОМИНЕРАЛ" АД се явява основателно за сумата от 4 404,13 лева – главница по фактура № 0000001292/31.03.2019 г., издадена от "ГЕОМИНЕРАЛ" АД на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; сумата от 737,69 лева - лихва за забава върху главницата за периода от 01.04.2019 г. до 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; за сумата от 33,03 лева - законната лихва върху главницата за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху главницата за периода от 31.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, които вземания следва да бъдат изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите вземания в този размер.

По възражение с вх. № 283539/23.02.2021 г., подадено от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

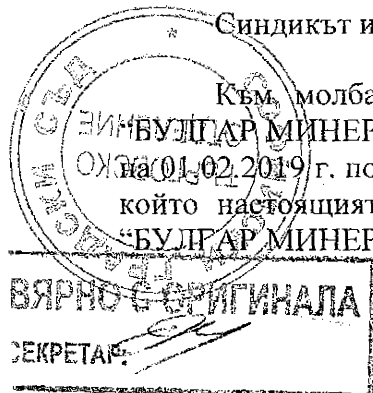
За процесуална икономия съдът препраща относно предявените вземания от кредитора с оспорено вземане "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (в несъстоятелност), както и относно приемането/неприемането на съответната част от същите, към изложеното по-горе по подаденото от самия кредитор възражение с вх. № 281961/19.02.2021 г.

С разглежданото възражение длъжникът оспорва приетите вземания на кредитора "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.). Оспорва да дължи каквито и да било суми на този кредитор. Излага съображения, че претендираната главница от 1 234 672,02 лева е погасена съгласно извършени между страните прихващания по протоколи за прихващане от 31.12.2009 г., от 30.04.2010 г., от 30.09.2010 г., от 30.12.2010 г., от 31.12.2010 г. и уведомление за прихващане с изх. № 98/31.03.2011 г. Сочи, че са налице данни, че в счетоводните записи на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към 31.12.2011 г. не се водят задължения на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД към него. Сочи, че не отответното дружество дължи на молителя, а напротив - молителят дължи парично вземане на отответното дружество. Сочи, че в останалата част претенциите на кредитора са за лихви и разноски, които също са недължими.

Кредиторът с оспорено вземане оспорва подаденото възражение като неоснователно.

Синдикът изразява становище за основателност на възражението.

Към молбата за предявяване на вземания кредиторът с оспорено вземане "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) е представил изпълнителен лист, издаден на 01.02.2019 г. по т.д. № 3395/2018 г. по описа на Апелативен съд – София, 6 състав, с който настоящият ответник "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД е осъден да заплати на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл.

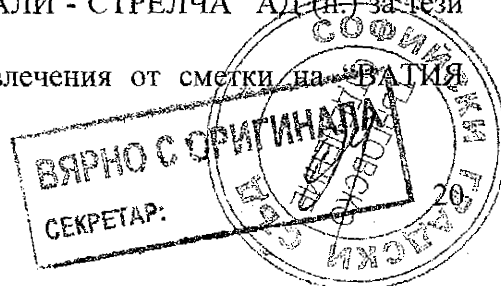

327, ал. 1 вр. чл. 318 от ТЗ сумата от 1 234 672,02 лева, представляваща незаплатена част от общо дължима цена на продадени и доставени стоки и услуги по фактури, както следва: фактура № 001/30.06.2008 г. на стойност 241 920 лева, фактура № 002/31.07.2008 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 004/29.08.2008 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 006/30.09.2008 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 007/30.09.2008 г. на стойност 100 800 лева, фактура № 009/31.10.2008 г. на стойност 44 083,87 лева, фактура № 010/31.10.2008 г. на стойност 161 280 лева, фактура № 011/28.11.2008 г. на стойност 5 100,48 лева, фактура № 012/28.11.2008 г. на стойност 110 880 лева, фактура № 013/29.12.2008 г. на стойност 46 763,14 лева, фактура № 014/29.12.2008 г. на стойност 201 600 лева, фактура № 016/05.01.2009 г. на стойност 91 721,95 лева, фактура № 017/27.02.2009 г. на стойност 194 957,28 лева, фактура № 018/31.03.2009 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 020/30.04.2009 г. на стойност 105 898,46 лева, фактура № 021/30.04.2009 г. на стойност 141 120 лева, фактура № 022/30.05.2009 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 023/30.05.2009 г. на стойност 262 080 лева, фактура № 024/30.06.2009 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 025/31.07.2009 г. на стойност 0,00 лева, фактура № 026/31.07.2009 г. на стойност 70 560 лева, фактура № 027/31.08.2009 г. на стойност 6 997,54 лева, фактура № 028/31.08.2009 г. на стойност 50 400 лева, фактура № 029/30.09.2009 г. на стойност 69 072,19 лева, фактура № 030/30.10.2009 г. на стойност 49 783,10 лева, фактура № 031/30.10.2009 г. на стойност 57 533,62 лева, фактура № 032/30.11.2009 г. на стойност 113 348,09 лева, фактура № 033/30.11.2009 г. на стойност 470,23 лева, фактура № 034/30.12.2009 г. на стойност 75 572,78 лева, фактура № 035/28.01.2010 г. на стойност 95642,06 лева, фактура № 038/26.02.2010 г. на стойност 7 182 лева, фактура № 043/31.03.2010 г. на стойност 995,90 лева, фактура № 045/30.04.2010 г. на стойност 1264,20 лева, фактура № 046/31.05.2010 г. на стойност 2454,48 лева, фактура № 050/30.06.2010 г. на стойност 2 255,06 лева, фактура № 054/30.07.2010 г. на стойност 536,59 лева, фактура № 055/30.07.2010 г. на стойност 144000 лева, фактура № 058/30.08.2010 г. на стойност 1 248,91 лева, фактура № 061/30.09.2010 г. на стойност 3 367,06 лева, фактура № 062/30.09.2010 г. на стойност 123 471,94 лева, фактура № 063/30.09.2010 г. на стойност 963,52 лева, фактура № 065/29.10.2010 г. на стойност 2 800,39 лева, фактура № 066/29.10.2010 г. на стойност 317,95 лева, фактура № 069/30.11.2010 г. на стойност 4 209,74 лева, фактура № 070/30.11.2010 г. на стойност 337,92 лева, фактура № 071/30.11.2010 г. на стойност 252000 лева, фактура № 073/30.12.2010 г. на стойност 523,99 лева, фактура № 074/30.12.2010 г. на стойност 1 345,54 лева, фактура № 075/30.12.2010 г. на стойност 108 831,74 лева, фактура № 080/31.03.2011 г. на стойност 86 423,40 лева, ведно със законната лихва, считано от 25.04.2014 година и до окончателно погасяване на сумата, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД да заплати сумата 380 464,89 лева, представляваща лихва за забава в размер на законната лихва, дължима върху присъдената главница, която лихва е за периода 09.04.2011 г. - 09.04.2014 г.

Представено е удостоверение по изп. дело № 20199260400139 по описа на ЧСИ Владимир Цачев, за образувано въз основа на гореописания изпълнителен лист изпълнително дело, в което е посочено, че задължението на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД към вискателя "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД (н.) към 04.12.2020 г. възлиза общо на 2 524 640,62 лева.

Във връзка с възражението са представени и горепосочените фактури, издадени от "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД (н.) на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, както и дневници за продажби по ДДС "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД (н.) за тези периоди.

Представени са платежни нареждания и извлечения от сметки на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД.

Представени са също протоколи за прихващане на разчети между "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД от 31.12.2009 г., от 30.04.2010 г., от 31.12.2010 г., както и подписани между страните протоколи за прихващане на съществуващи вземания и задължения от 30.09.2010 г. и от 30.12.2010 г. и изявление за прихващане с изх. № 98/31.03.2011 г., отправено от "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД до "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД.

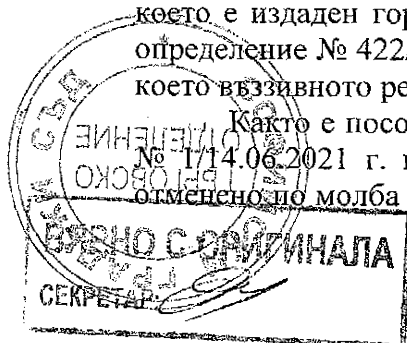
Представен е от длъжника и договор, сключен на 10.03.2010 г. между "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД като доверител и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като довереник, с който доверителят възлага, а довереникът приема от свое име или от името и за сметка на доверителя да извършва плащания за изпълнение на негови парични задължения към персонал, доставчици и за покриване на други разходи при условията и по реда на договора. Представени са и доказателства във връзка с изпълнението на този договор – извършени плащания от "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД към трети лица за сметка на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД.

Представено е също и споразумение от 05.11.2011 г., с което се прекратява сключения между страните договор от 28.05.2008 г. за доставка на суровина (пигматит), и страните се споразумяват, че "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД дължи на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД неустойка в размер на 746 852 лева, платима в срок до 15.03.2011 г. Представена е и издадена от "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД фактура във връзка с тази неустойка.

Представено е от длъжника и влязло в сила Решение № 276/15.07.2015 г., постановено по т.д. № 1385/2014 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив, недопуснато до касационно обжалване с Определение № 34/16.01.2017 г. по т.д. № 562/2016 по описа на ВКС, Т.К., II Т.О., с което след отмяна на решение № 87/07.07.2014 г. по т.д. № 15/2013 г. на Пазарджишкия окръжен съд и определение № 658/23.10.2014 г. на Пазарджишкия окръжен съд по същото дело, е признато за установено по исковете с правно основание по чл. 694, ал. 1 от ТЗ предявените от "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ" ООД против "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД (в несъстоятелност) и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД несъществуване на вземанията на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, приети в производството по несъстоятелност на длъжника "БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА" АД и включени в списъка на приетите вземания от съда по несъстоятелността с определение № 534/28.12.2012 г. по т.д. № 66/2010 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, както следва: вземане в размер на 746 852 лева, представляващо неустойка по договор от 28.05.2008 г. за продажба на суровина-пегматит, сключен между несъстоятелния длъжник и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД; вземане в размер на 31 929,60 лева, представляващо цена за продажбата на стока, за която е съставена фактура № 1981/30.12.2009 г. и вземане в размер на 4 033,94 лева, представляващо обезщетение за забавено плащане върху сумата от 31 929,60 лева, за периода на забавата от 31.12.2009 г. до 21.03.2011 г., както и е осъдено "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД да заплати дължима държавна такса по производството в размер на 31 312,60 лева за първата инстанция и 15 656,30 лева за въззивната инстанция.

По делото е представено също решение № 230/28.01.2019 г. по т.д. № 3395/2018 г. по описа на Апелативен съд – София, 6 състав, с което е потвърдено решение № 755/12.04.2018 г. по т.д. № 2494/2014 г. по описа на СГС, ТО, 3 състав, и въз основа на което е издаден гореописаният изпълнителен лист в полза на този кредитор, както и определение № 422/19.06.2020 г. по т.д. № 1027/2019 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О., с което въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване.

Както е посочено по-горе, в настоящото производство е представено и Решение № 1714.06.2021 г. по т.д. № 2153/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О., с което е отменено по молба на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на основание чл. 303, ал. 1, т. 4 от

ГПК влязлото в сила решение № 230/28.01.2020 г. по т.д. № 3395/2018 г. на Софийски апелативен съд, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски апелативен съд.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Видно от представеното по настоящото дело Решение № 1/14.06.2021 г. по т.д. № 2153/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О., по молба на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на основание чл. 303, ал. 1, т. 4 от ГПК е отменено влязлото в сила решение № 230/28.01.2020 г. по т.д. № 3395/2018 г. на Софийски апелативен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски апелативен съд. Отмяната на влязлото в сила решение по реда на извънinstанционния контрол подновява висящността на съдебния процес за вземанията на кредитора "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) и води до отпадане на пресъдено нещо. Поради това настоящият състав дължи самостоятелна преценка на твърденията и възраженията на страните относно процесните вземания на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.).

В настоящото производство по чл. 692 от ТЗ страните не оспорват представените от насрещната страна писмени доказателства.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че между "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) като продавач и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като купувач са възникнали облигационни отношения по договори за продажба на стоки, обективирани в процесните фактури в периода 30.06.2008 г. - 31.03.2011 г. Както е посочено по-горе, осчетоводяването на издадените фактури от купувача получател (в случая длъжника по делото) има правната характеристика на извънсъдебно признание, както относно задължението във вида, в който е материализирано във фактурите, така и за съществуването му. С оглед на това съдът намира, че може да се направи извод, че за купувача длъжник е възникнало задължението по чл. 327, ал. 1 от ТЗ за заплащането на продажната цена.

Подалият възражението длъжник твърди, че вземанията на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) по процесните фактури са погасени с извършени извънсъдебни прихващания с насрещни вземания на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по протоколи от 31.12.2009 г., от 31.12.2010 г., от 30.04.2010 г., от 30.09.2010 г. и от 30.12.2010 г. и чийто погасителен ефект се претендира да бъде зачетен в настоящото производство.

Както е указано в Решение № 1/14.06.2021 г. по т.д. № 2153/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О. в производството по отмяна по чл. 303 от ГПК, с горесцитираното решение на Пловдивския апелативен съд е създадена сила на пресъдено нещо по смисъла на чл. 298, ал. 4 от ГПК относно погасителния ефект на прихващанията по протокола от 31.12.2009 г. и протокола от 31.12.2010 г. С оглед на това следва да се прецени дали е налице идентитет между същите и тези, представени в настоящото производство. В случая настоящият състав намира, че е налице идентитет на прихващанията по протокола от 31.12.2009 г. и протокола от 31.12.2010 г., предмет на решението на Пловдивския апелативен съд, и съответно представени в настоящото производство. С оглед на това настоящият състав е обвързан от извода по влязлото в сила решение на Пловдивския апелативен съд за настъпилия погасителен ефект на прихващанията по тези два протокола. Поради горното и зачитайки силата на присъдено нещо касателно възражението за прихващане по влязлото в сила решение на ПАС, съдът намира, че по протокол от 31.12.2009 г. за прихващане на разчети са погасени чрез прихващане вземанията на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по част от процесните фактури на обща стойност от 31 929,60 лева, както и по протокол от 31.12.2010 г. за прихващане на разчети са погасени чрез прихващане вземанията на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.).

ВЯРНО СЪОБЩАВА

СЕКРЕТАР:

към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по част от процесните фактури на обща стойност от 746 852 лева, т.е. в общ размер на 778 718,60 лева. Поради това за тази сума възвращението на длъжника е основателно и същата следва да бъде изключена от списъка на приетите вземания.

С подписания между страните протокол от 30.04.2010 г. за прихващане на разчети са погасени вземания на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по част от процесните фактури на обща стойност от 33 922,27 лева.

С подписания между страните протокол от 30.09.2010 г. за прихващане на съществуващи вземания и задължения са погасени вземания на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по част от процесните фактури на обща стойност от 179 284,31 лева.

С подписания между страните протокол от 30.12.2010 г. за прихващане на съществуващи вземания и задължения са погасени вземания на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по част от процесните фактури на обща стойност от 145 510,09 лева.

Към протоколите са представени и приложения, в които са посочени насрещните вземания – предмет на прихващането, както и писмени доказателства, от които се установяват насрещните вземания на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД.

Следва да се посочи, че гореописаните протоколи от 31.12.2009 г., 30.04.2010 г., 30.09.2010 г., 30.12.2010 г. и 31.12.2010 г. и изявление за прихващане № 98/31.03.2011 г. касаят само част от процесните фактури – фактурите от № 11 до № 75 включително.

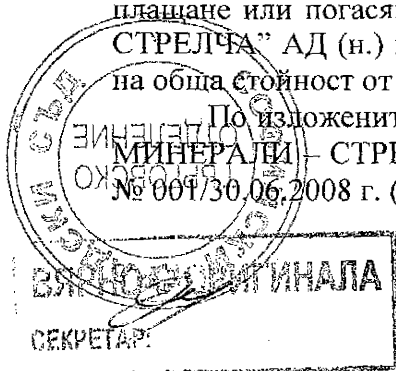
Настоящият състав намира, че с оглед на горното следва да зачете и погасителния ефект на извършените прихващания по протоколите от 30.04.2010 г., от 30.09.2010 г. и от 30.12.2010 г. и на изявлението от 31.03.2011 г., ведно с подписаното към него приложение към протокол от 31.03.2011 г.

В случая се установява от представените от длъжника платежни документи, че са платени изцяло фактура № 007/30.09.2008 г., фактура № 009/31.10.2008 г. и фактура № 010/31.10.2008 г., а фактура № 002/31.07.2008 г., фактура № 004/29.08.2008 г. и фактура № 006/30.09.2008 г. са с нулева стойност. С оглед на това съдът намира, че длъжникът установява погасяването на вземанията по тези фактури.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че фактура № 001/30.06.2008 г., на обща стойност от 241 920 лева с ДДС, е платена частично в размер на 218 850 лева. Остатъкът по същата възлиза на сумата от 23 070 лева, който не се установява по делото да е платена от длъжника. Следва да се посочи, че дори да има някакви остатъци от платени суми по други платежни нареждания, то те не могат да се отнесат към остатъка по тази фактура, защото в основанието е посочено "превод доставка", а е видно, че отношенията между страните са многопластови и сложни, като произтичат от различни договорености. В допълнение към този извод на съда е и обстоятелството, че по представени платежни документи към други фактури №№ 7, 9 и 10, изрично е отбелязано, че с един платежен документ се погасява част от задължението по една фактура и остатък се отнася по друга фактура (лист 274, 277 и 284 от делото по възвращението).

По делото не са представени доказателства и не се установява да е извършено и плащане или погасяване чрез прихващане на вземанията на "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по фактура № 080/31.03.2011 г. на обща стойност от 86 423,40 лева.

По изложените съображения съдът намира, че вземания на кредитора "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) възлизат на 109 493,40 лева – главници по фактура № 001/30.06.2008 г. (остатък) и по фактура № 080/31.03.2011 г.

Върху тази сума се дължи и законната лихва за забава за претендираните от кредитора периоди, която е служебно изчислена от съда с достъпен в интернет калкулатор на основание чл. 162 от ГПК вр. с чл. 621 от ТЗ, както следва: за периода от 09.04.2011 г. до 09.04.2014 г. същата възлиза на 33 740,45 лева и за периода от 24.04.2014 г. до 03.12.2020 г. възлиза на 107 288,45 лева. Върху главницата от 109 493,40 лева се дължи и законната лихва за периода от 04.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане.

Кредиторът с оспорено вземане "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) претендира разноски в размер на 72 987,54 лева, присъдени по т.д. № 2494/2014 г. на СГС, в.т.д. № 3395/2018 г. на САС и т.д. № 1027/2019 г. на ВКС. След отмяната по реда на чл. 303 от ГПК на влязлото в сила решение разноските по горесцитираното дело не могат да се приемат за окончателно присъдени с влязло в сила решение. Доколкото вземането за съдебно-деловодни разноски може да възникне след откриване на производството по несъстоятелност, същото може да бъде предявено от кредитора по реда на чл. 688, ал. 3 от ТЗ. След отмяната по реда на чл. 303 от ГПК няма влязъл в сила съдебен акт, доказващ присъждане в полза на кредитора "БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА" АД (н.) на съдебно-деловодни разноски по водено срещу длъжника дело.

По отношение на възражението на длъжника срещу включването в списъка на разноските по чл. 629б от ТЗ в размер на 7 000 лева, внесени от "БУЛГАР МИНЕРАЛИ– СТРЕЛЧА" АД (н.) по настоящото дело, съдът намира същото за неоснователно. Съгласно приетото в мотивите на т. 9 на Тълкувателно решение от 03.12.2018 г. по тълк. дело № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС, предплатените разноски се възстановяват чрез изготвяне на сметка за разпределение като единствен начин за удовлетворяване на кредиторите при спазване на законоустановения ред на техните вземания и с осигурена възможност за контрол чрез оспорване на сметката за разпределение по реда на чл. 728 ТЗ. С оглед на това вземането за предплатени разноски в производството по несъстоятелност е предявено от кредитора и е включено от синдика в списъка на приетите вземания.

По изложените съображения съдът намира, че подаденото от длъжника възражение е основателно в частта за главница по фактури от № 002 до № 075 включително за горницата над 109 493,40 лева до предявения размер от 1 234 672,02 лева, за лихвата за забава за периода от 09.04.2011 г. до 09.04.2014 г. за горницата над 33 740,45 лева до предявения размер от 380 464,89 лева, за законната лихва за периода от 24.04.2014 г. до 03.12.2020 г. за горницата над 107 288,45 лева до размера от 829 088,80 лева, за сумата от 72 987,54 лева – съдебно-деловодни разноски, и за сумата от 7 000 лева – предплатени разноски по чл. 629б от ТЗ по т.д. № 193/2020 г. на СГС, които следва да бъдат изключени от списъка на приетите вземания, а в останалата част възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 283645/24.02.2021 г., подадено от кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

За процесуална икономия съдът препраща относно предявените вземания от кредитора "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД, както и относно приемането/неприемането на съответната част от същите, към изложеното по-горе по възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г., подадени от кредитора "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД.

В разглежданото възражение възразият кредитор възражава срещу неприемането на вземането му в размер на 56 311,50 лева – неустойка по чл. 1 от договора за особен залог на търговското предприятие. Сочи, че са налице предпоставките за претендираната неустойка – наличието на договор за особен залог на търговско предприятие, сключен на 01.02.2019 г. между “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД като заложен кредитор и длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД като залогодател, вписване на договора, наличието на уговорка между страните за дължима неустойка по чл. 1 от този договор, изправност на кредитора и неизпълнение на изискуемо задължение. Претендира вземането за неустойка да бъдат изключено от списъка на неприетите вземания и включено в списъка на приетите вземания.

Длъжникът “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД изразява становище за основателност на възражението.

Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

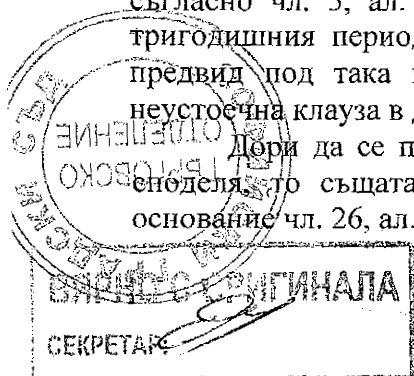
Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1, изр. първо от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Отговорността за плащане на договорна неустойка възниква при наличието на три предпоставки, които са елементи от сложния фактически състав: валидно договорно задължение, неизпълнение на задължението от страна на длъжника, валидна уговорка за плащане на неустойка поради неизпълнение на договорното задължение.

Съгласно чл. 1 от договора за особен залог на търговско предприятие, същият е сключен с цел да бъдат обезпечени вземанията на заложния кредитор от “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД за главница, неустойка и други вземания, произтичащи от договор за заем, сключен между тях на 06.07.2016 г., в размер на 440 000 лева и неустойки в размер на 9%, които се изчисляват върху дължимата (невърната) сума до изтичане срока на договора.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора, за обезпечаване на вземането по чл. 1 залогодателят учредява в полза на заложния кредитор особен залог върху цялото си търговско предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, с активи съгласно опис - приложение № 1 и в състоянието, в което се намира към момента на сключване на договора, без предаване на управлението на предприятието и държането на материалните активи, включени в него.

В случая съдът намира, че от договореното в чл. 1 от договора за особен залог на търговско предприятие не може да се направи извод, че в този текст е налице валидно уговорена неустоечна клауза. От систематичното тълкуване на чл. 1 и чл. 2 от договора за особен залог, съдът намира, че от една страна в чл. 1 е уговорено каква е целта на договора – обезпечаване на вземанията на заложния кредитор от залогодателя, а от друга е посочен размера на обезпечения кредит (главница и неустойка). Няма ясно договорена неустойка за неизпълнение на конкретно задължение по договора за особен залог. Също така тълкувайки уговорките между страните в договора за заем от 06.07.2016 г. и сключения във връзка с него договор за особен залог съдът намира, че в чл. 1 от договора за особен залог е посочен общият размер на дължимата лихва съгласно чл. 5, ал. 1 от договора за заем (3% годишна възнаградителна лихва за тригодишния период на заема 07.07.2016 г. – 01.02.2019 г.), което именно е взето предвид под така посочените 9%. Следователно не е налице валидно уговорена неустоечна клауза в договора за особен залог.

Дори да се приеме, че е налице валидна клауза за неустойка, което съдът не е поделен, то същата би била нищожна поради накърняване на добрите нрави на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД установява като нищожни договорите, които накърняват добрите нрави. Добрите нрави се определят като морални норми, на които законът е придал правно значение, защото правната последица от тяхното нарушение е приравнена с тази на противоречието на договора със закона. Накърняване на добрите нрави в обществото като основание за нищожност на договора е налице, когато начинът на извършване и целите на сделката я правят несъвместима с обществената представа за равнопоставеност на страните в гражданския оборот. Правилата на добрите нрави са морална категория, относима и към поведението на добрия търговец (по аргумент от чл. 289 от ТЗ).

Съгласно приетото в т. 3 от Тълкувателно решение от 15.06.2010 г. по тълк. дело № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС, нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, и преценката за нищожност поради накърняване на добрите нрави се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора. Условието и предпоставките за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения.

В случая, ако се приеме, че е налице уговорка за неустойка, то тя е без краен предел. Видно от молбата за предявяване на вземания по заема кредиторът "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД начислява и законна лихва за същия период (31.07.2019 г. до 30.12.2020 г.) за неизпълнение на същото задължение – неплащането на главницата по заема от 434 000 лева. Поради това такава неустойка за забава без краен предел и кумулирана с начислена законна лихва за същия период не съответства на очакваните от това неизпълнение вреди. С оглед на горното тази клауза поставя залогодателя в неравностойно положение спрямо заложния кредитор и неустойката излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Поради това същата би била и нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД.

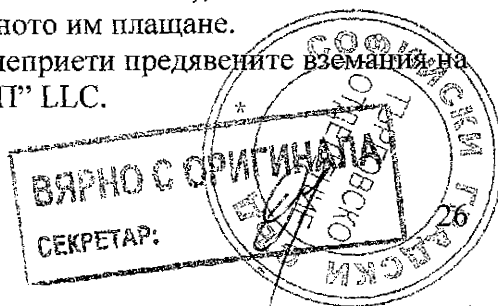
По изложените съображения съдът намира, че възражението на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ЕООД се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 283659/24.02.2021 г., подадено от кредитора "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразилият кредитор е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 307184/30.12.2020 г., вземания срещу длъжника, както следва: сумата от 1 469 486,43 лева – главница по договор за заем от 05.11.2010 г., сключен между "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC като заемодател и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като заемател, сумата от 674 530,90 лева – договорна (възнаградителна) лихва върху главницата за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г., сумата от 11 021,15 лева – законна лихва върху главницата за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. (датата на предявяване на вземанията), 97 173,45 лева – главница по Анекс № 3 от 08.09.2015 г., 38 140,58 лева – лихва върху главницата по Анекс № 3 за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г., сумата от 728,80 лева – законна лихва върху главницата за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. (датата на предявяване на вземанията), както и законната лихва върху главниците от 30.12.2020 г. до окончателното им плащане.

Под т. 1 в списъка на неприетите вземания са неприети предявените вземания на кредитора "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC.

В разглежданото възражение възразият кредитор възражава срещу неприемането на вземанията му в производството по несъстоятелност. Сочи, че в изпълнение на указанията на съда с допълнителна молба е представил удостоверение за актуално състояние на дружеството от 29.12.2020 г., което се установява, че кредиторът продължава дейността си като международно търговско дружество на Република Сейшели, съгласно вписване от 01.09.2011 г. с дружествен номер 096013. Представя анекс № 1 от 08.08.2011 г., който касае продължаването на срока на договора за заем. Сочи, че от писмо за потвърждение е видно, че към 03.12.2020 г. са потвърдени следните салда по заема: отпуснати заеми - 844 052,20 щатски долара (1 469 486,43 лева), лихви - 387 250,95 щатски долара (674 530,90 лева), други - 52 370 щатски долара (97 173,45 лева). Претендира вземанията му да бъдат изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите вземания.

Длъжникът изразява становище за основателност на възражението.

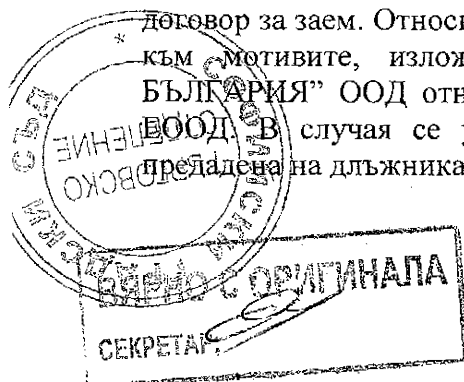
Синдикът изразява становище, че възражението е частично основателно.

Във връзка с възражението е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно което сключеният договор за заем от 05.11.2010 г. е деклариран в БНБ с декларация от 12.11.2010 г. по данни от длъжника и от извършена проверка в БНБ. Вещото лице дава заключение, че полученият заем в размер на 1 500 000 щатски долара е осчетоводен при "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД. Вещото лице дава заключение, че към 31.12.2020 г. и към 03.12.2020 г. по счетоводни данни на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД неплатеният остатък по главницата на заема е в размер на 844 052,20 щатски долара, равняващи се на 1 358 586,42 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г., както и неплатени задължения за лихви в размер на 387 250,95 щатски долара, равняващи се на 623 319,13 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г. Вещото лице дава заключение, че фигурира и неплатено задължение в размер на 97 173,45 лева, отразено като неустойка в счетоводството на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД по партидата на кредитора "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC. Вещото лице посочва, че съгласно договора за заем и анексите към него, в случай на неплащане на задълженията по кредита до 31.12.2016 г., заемополучателят дължи компенсаторно плащане на заемотателя в размер на 52 370,00 щатски долара. Вещото лице дава заключение, че към 03.12.2020 г. неплатеното задължение за неустойка е в размер на 52 370,00 щатски долара, равняващо се на 97 169,92 лева по курса на БНБ за 31.12.2016 г. (датата на дължимост според условията на анекс 3), а към 03.12.2020 г. 52 370 щатски долара се равняват на 84 294,75 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

От представеното удостоверение с апостил от 29.08.2014 г. се установява, че чуждестранното юридическо лице кредитор "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC, учредено в щат Кънектикът, САЩ, продължава съществуването си като международно търговско дружество в Република Сейшели на 01.09.2011 г.

От събраните по делото доказателства и изслушаното заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че между "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC като заемотател и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като заемател е сключен договор за заем. Относно реалния характер на договора за заем съдът препраща по-горе към мотивите, изложени по възражението на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД относно оспореното вземане на "МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ" ООД. В случая се установява от събраните доказателства, че заемната сума е предадена на длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД.

Длъжникът не представи доказателства за пълното погасяване на сумата по заема. Съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза дължимата главница е в размер на 844 052,20 щатски долара, равняващи се на 1 358 586,42 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г., за която сума възражението е основателно и която следва да бъде изключена от списъка на неприетите вземания и включена в списъка на приетите вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, а за горницата над 1 358 586,42 лева до предявения размер от 1 469 486,43 лева възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Върху тази главница се дължи и лихва за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г. в размер на 387 250,95 щатски долара, равняващи се на 623 319,13 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г., съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза, за която сума възражението е основателно и която следва да бъде изключена от списъка на неприетите вземания и включена в списъка на приетите вземания, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, а за горницата над 623 319,13 лева до предявения размер от 674 530,90 лева възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

С Анекс № 1/08.08.2011 г. към договора за заем страните са договорили, че срокът за връщане на заема се удължава до 31.12.2022 г. С оглед на това падежът по заема не е настъпил към датата на постановяване на настоящото определение и длъжникът не е изпаднал в забава, поради което не се дължи законната лихва за забава върху заемната сума. Поради гореизложеното съдът намира, че възражението в частта за сумата от 11 021,15 лева – законна лихва върху главницата за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. и за законната лихва върху главницата за периода от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане, е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Съгласно Анекс № 3/08.09.2015 г. към договор за заем страните, като са взели предвид намаляването на уговорената лихва от 8% на 7%, считано от 01.01.2015 г. и непредоставянето на обезпечение от заемателя по чл. 8 от договора за заем, са уговорили компенсаторно плащане в размер на 52 370 щатски долара, платими в срок до 30.12.2016 г. Съгласно приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, същото възлиза на 84 294,75 лева по курса на БНБ за 03.12.2020 г. (датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност), който именно курс следва да се приложи за вземания в чуждестранна валута предвид изричната норма на §2 от ДР на ТЗ. Съдът намира, че така приетото обезщетение между страните следва да бъде прието, поради което възражението на кредитора е основателно в частта за сумата от 84 294,75 лева с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, а за горницата над тази сума до предявения размер от 97 173,45 лева следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Тази сума не е платена на падежа – до 30.12.2016 г., и е изискуема. Поради това следва да бъдат приети и претендираните законни лихви върху същата – за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. възлизаща на 632,26 лева, изчислена служебно от съда с помощта на достъпен в интернет калкулатор на основание чл. 162 от ГПК вр. с чл. 621 от ТЗ, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и за периода от 31.12.2020 г. до окончателното плащане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

По отношение на лихвата в размер на 38 140,58 лева за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г., претендирана по този начин в молбата за предявяване на вземане и във възражението, съдът намира, че същата касае бъдещ период - 2027 г., поради което се включва в периода от 31.12.2020 г. до окончателното плащане. Поради това възражението в частта за сумата от 38 140,58 лева е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения съдът намира, че подаденото възражение от кредитора "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC е частично основателно за сумата от 1 358 586,42 лева – главница по договор за заем от 05.11.2010 г., сключен между "ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП" LLC като заемодател и "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД като засмател, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал.1, т. 8 от ТЗ; сумата от 623 319,13 лева – договорна лихва върху главницата за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал.1, т. 8 от ТЗ; сумата от 84 294,75 лева – компенсаторно плащане по Анекс № 3/08.09.2015 г. към договора за заем от 05.11.2010 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал.1, т. 8 от ТЗ; сумата от 632,26 лева – законна лихва върху компенсаторното плащане за периода 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху сумата от 84 294,75 лева за периода от 31.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл.722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, които вземания следва да бъдат изключени от списъка на неприетите вземания и включени в списъка на приетите вземания в този размер.

В останалата част възражението на този кредитор е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение касателно главница по заема за горницата над 1 358 586,42 лева до предявения размер от 1 469 486,43 лева, лихвата за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г. за горницата над 623 319,13 лева до предявения размер от 674 530,90 лева, за сумата от 11 021,15 лева – законна лихва върху тази главница за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. и за законната лихва върху тази главница за периода от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане, както и касателно компенсаторното плащане по Анекс № 3/08.09.2015 г. за горницата над 84 294,75 лева до предявения размер от 97 173,45 лева, лихва върху тази сума за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г. в размер на 38 140,58 лева, лихва върху тази сума за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г. за горницата над 632,26 лева до 728,80 лева.

По възражение с вх. № 283750/24.02.2021 г., подадено от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Кредиторът с оспорено вземане "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 302922/16.12.2020 г., с пощенско клеймо от 14.12.2020 г., вземания срещу длъжника, както следва: сумата от 10 211,54 лева – главници, представляваща платени суми с платежни нареждания от 11.10.2017 г. и 15.11.2017 г. при начална липса на основание по чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, 2 294,75 лева – обезщетение за забава за периода от 17.09.2018 г. до 03.12.2020 г., 1 826,28 лева - съдебно-деловодни разноски по невлязло в сила решение № 165240/31.07.2020 г. по гр.д. № 61140/2018 г. на СРС, и законната лихва върху главницата от 04.12.2020 г. до окончателното плащане.

В т. 1 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възражава длъжникът, са включени така предявените вземания на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД.

Разглежданото възражение длъжникът "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД оспорва вземането на този кредитор. Сочи, че "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД не е превеждало суми по банковата сметка на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД.

Сочи, че съдебното решение не е влязло в сила, тъй като срещу същото е подадена въззивна жалба, по която е образувано в.гр.д. № 12608/2020 г. по описа на СГС, ГО, II-е въззивен състав.

Кредиторът с оспорено вземане "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД оспорва възражението като неоснователно.

Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението.

Във връзка с възражението е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно което по счетоводни данни на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД по партидата "Разходи Адв.дружество Комсийски и Великов" дружеството е осчетоводило разходи в размер на 10 265,17 лева, включващи: 9 640 лева - разходи по дела с "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, осчетоводена на 30.10.2017 г. и 625,17 лева - разходи по дела с "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, осчетоводена на 15.11.2017 г., за което са представени и два броя платежни нареждания по банкова сметка с IBAN: BG98UBBS80021063078918 с получател "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, като по информация на счетоводител на кредитора с оспорено вземане плащанията са извършени от специалната сметка на Адвокатско дружество "Комсийски и Великов". Вещото лице дава заключение, че преводите са с посочено основание за сумата от 9 640 лева: "ВМЕСТО МИБ ООД-ВЪЗТС.НА СУМА СБГЛ.ОПР.138/17Г. ПО Ч.Т.Д.794/16Г.ПАС" и с посочено основание за сумата от 625,17 лева: "ВМ. МИБ ООД- ЗЛИХВА:14.03-12.10.17Г. ЗА 9640ЛВ.-ИЛ ПО Ч.Т.Д.794/16Г.ПАС".

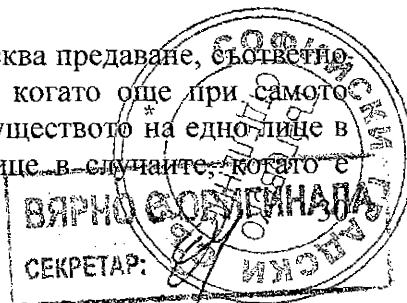
Вещото лице дава заключение, че са извършени две плащания от специална сметка на Адвокатско дружество "Комсийски и Великов" по сметки на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ООД от името на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД на датите 30.10.2017 г. и 15.11.2017 г. на сумите - 9 640 лева и 625,17 лева по банкова сметка на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД с IBAN: BG98UBBS80021063078918, съгласно счетоводните записвания при "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД и представените платежните нареждания.

Вещото лице дава заключение, че по счетоводни данни на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на 11.10.2017 г. по банковата сметка на същото с IBAN: BG19UBBS80021026899340, различна от посочената в платежните на адвокатското дружество, е постъпила сумата от 9 640 лева с наредител - адвокатското дружество и с посочено основание "ВМЕСТО МИБ ООД-ВЪЗТС.НА СУМА СБГЛ.ОПР.138/17Г. ПО Ч.Т.Д.794/16Г.ПАС" и на 15.11.2017 г. сумата от 571,51 лева: "ВМ. МИБ ООД-ЗЛИХВА:14.03-12.10.17Г. ЗА 9640ЛВ.-ИЛ ПО Ч.Т.Д.794/16Г.ПАС", като са представени и двете платежни нареждания. Вещото лице дава заключение как са осчетоводени двете плащания с получател "Булгармин инженеринг" АД за сумата от 9 640 лева и да сумата от 571,51 лева. Дава заключение, че и в двете платежни нареждания е посочено като получател дружеството "Булгармин инженеринг" АД.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Предявените вземания се основават на института на неоснователното обогатяване, разбирано като липса на правоотношение, което да оправдава размятането на имуществените блага. Неоснователното обогатяване може да се дефинира като правоотношение, възникнало от размятане на имуществени блага, като това обогатяване не е с основание.

Първият фактически състав на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД изисква предаване, съответно получаване, на нещо при начална липса на основание, т.е. когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Начална липса на основание е налице в случаите, когато е

получено нещо въз основа на нищожен акт, а в случаите на унищожаемост - когато предаването е станало след прогласяването на унищожаемостта. Възможно е също предаването да е станало и без наличието на някакво правоотношение, както и при плащане на по-големи от нормираните цени за стоки, услуги или лихви, при плащане на задължение след неговото погасяване, освен в случаите на чл. 118 ЗЗД, и други (Постановление № 1 от 28.05.1979 г. на Пленум на ВС).

От представените към молбата за предявяване на вземания платежни нареждания и от приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че от името и за сметка на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД по банковата сметка с титуляр "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД са преведени на 11.10.2017 г. сумата от 9 640 лева и на 15.11.2017 г. сумата от 571,51 лева. И по двата платежни документа като получател е посочено трето за делото лице - "Булгармин инженеринг" АД. Установява се по делото, че сумите са получени от длъжника. Несъстоятелни са доводите на длъжника, че "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД не е превеждал никакви суми по банковата му сметка. Видно от платежните нареждания сумите са наредени от адвокатското дружество, но с посочване в основанието вместо "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД във връзка с конкретно дело на ПАС, т.е. от името и за сметка на последното.

При претенция за неоснователно обогатяване в тежест на длъжника, получил горните суми, е да докаже основанието за задържането на претендираните суми. В настоящото производство не се твърди и не се установява основанието за задържането на сумите, поради което същите подлежат на връщане на неоснователно обеднялото лице – в случая "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД. Общата дължима сума е в размер на 10 211,51 лева (9 640 лева + 571,51 лева) и възражението в тази част е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. За горницата над тази сума до предявения размер от 10 211,54 лева възражението е основателно и горницата следва да бъде изключена от списъка на приетите вземания.

Предвид основателността на претенцията за главница, върху същата се дължат и акцесорните вземания за лихви, както са предявени, а възражението в частта за лихвите е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Кредиторът с оспорено вземане "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД претендира и съдебно-деловодни разноски в размер на 1 826,28 лева, присъдени с невлязло в сила решение № 165240/31.07.2020 г. по гр.д. № 61140/2018 г. на СРС. Както е посочено по-горе при разглеждане на възражение с вх. № 283539/23.02.2021 г., подадено от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, за да възникне вземане за съдебни (т.е. присъдени) разноски, същите следва да бъдат присъдени с влязъл в акт на съда, пред който делото е висящо, какъвто в случая не е представен. Няма пречка вземането за съдебно-деловодни разноски да бъде предявено от кредитора по реда на чл. 688, ал. 3 от ТЗ. С оглед на изложеното съдът намира, че в тази част възражението на длъжника е основателно и съдебно-деловодните разноски следва да бъдат изключени от списъка на приетите вземания.

По изложените съображения съдът намира, че подаденото от длъжника възражение е основателно в частта за главниците за горницата над 10 211,51 лева до предявения размер от 10 211,54 лева и за сумата от 1 826,28 лева – съдебно-деловодни разноски, които следва да бъдат изключени от списъка на приетите вземания, а в останалата част възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 285452/01.03.2021 г., подадено от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД:

Възражението е процесуално допустимо. Подадено е от легитимирано лице с

правен интерес. Съдът намира, че същото следва да се приеме за подадено в срок, доколкото се установява от приложените писмени доказателства, че същото е изпратено до Софийски районен съд, като срокът се счита за спазен предвид разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ГПК.

Кредиторът с оспорено вземане "САЙЛЕСТ" ЕООД е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 306972/30.12.2020 г., с пощенско клеймо от 23.12.2020 г., вземания срещу длъжника, както следва: сумата от 5 084,57 лева – главници, представляваща платени суми с платежни нареждания от 11.10.2017 г. и 14.11.2017 г. при начална липса на основание по чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, 1 170,86 лева – обезщетение за забава за периода от 17.09.2018 г. до 23.12.2020 г., 1 372,29 лева – съдебно-деловодни разноски, присъдени с невлязло в сила решение № 90049/10.04.2019 г. по гр.д. № 61145/2018 г. на СРС, и законната лихва върху главницата от 29.12.2020 г. до окончателното плащане.

В т. 2 от списъка на приетите вземания, срещу който в тази част възразява длъжникът, са включени така предявените вземания на "САЙЛЕСТ" ЕООД.

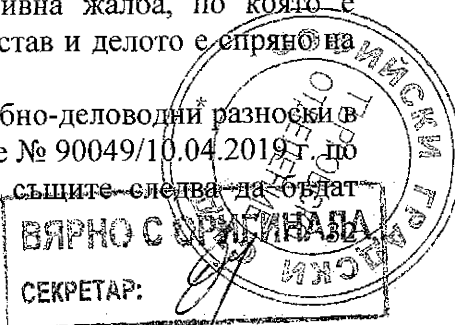
Във връзка с възражението е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Росен Стоянов, съгласно което по предоставени счетоводни данни от "САЙЛЕСТ" ЕООД по партида на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД на 30.10.2017 г. е осчетоводено задължение към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД в размер на 4 800 лева с основание – съдебен акт 139 (на 31.10.2017 г. е платено и е закрито) и на 14.11.2017 г. е осчетоводено задължение към "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД в размер на 311,29 лева с основание – друг документ 793, за разноски (на 15.11.2017 г. е платено и е закрито).

Вещото лице дава заключение, че двете плащания по възражението се явяват различни от гореописаните суми, като по информация на "САЙЛЕСТ" ЕООД са осчетоводени по партидата на "Булгармин инженеринг" АД – на 11.10.2017 г. от банкова сметка с наредител "САЙЛЕСТ" ЕООД е платена сума в размер на 4 800 лева с получател "Булгармин инженеринг" АД, с посочена банкова сметка на получателя с IBAN: BG19UBBS80021026899340, с основание на превода: "Възстна сума съгласно определение 138 по чл.л. 794/2016 г. на ПАС", а на 15.11.2017 г. е платена и сума в размер на 284,57 лева с получател "Булгармин инженеринг" АД, с посочена банкова сметка на получателя с IBAN: BG19UBBS80021026899340, с основание на превода: "Злихва от 14.03.17г.-13.10.17г. за 4800 лв. ИЛ по чл.л. 794/2016 г. на ПАС".

Изложените в това възражение доводи от длъжника и синдика съответстват на разгледаните от съда по-горе по възражение с вх. № 283750/24.02.2021 г., подадено от длъжника "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД срещу вземането на "МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ" ООД.

С оглед на това и за процесуална икономия съдът препраща към изложените по-горе подробни мотиви касателно оспорените вземания от кредитора "САЙЛЕСТ" ЕООД относно дължимата при начална липса на основание главница (преводи от 11.10.2017 г. за сумата от 4 800 лева и от 14.11.2017 г. за сумата от 284,57 лева, с получател трето за делото лице - "Булгармин инженеринг" АД) и лихвите върху нея. За пълнота на изложените следва да се посочи само, че се твърди, че решението на СРС не е влязло в сила, доколкото срещу него е подадена въззивна жалба, по която е образувано в гр.д. № 14667/2019 г. по описа на СГС, III-в състав и делото е спряно на основание чл. 637, ал. 1 от ТЗ.

Кредиторът "САЙЛЕСТ" ЕООД също е предявил съдебно-деловодни разноски в размер на 1 372,29 лева, присъдени с невлязло в сила решение № 90049/10.04.2019 г. по гр.д. № 61145/2018 г. на СРС. Както е посочено по-горе, същите следва да бъдат

изключени от списъка на приетите вземания, доколкото не се установява да са присъдени с влязъл в сила съдебен акт.

С оглед на горното съдът намира, че подаденото от длъжника възражение е основателно в частта за сумата от 1 372,29 лева – съдебно-деловодни разноски, които следва да бъдат изключени от списъка на приетите вземания, а в останалата част възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 285814/01.03.2021 г., подадено от кредитора Държавата чрез НАП:

Възражението е процесуално допустимо – подадено е в срок и от легитимирано лице с правен интерес.

Възразилият кредитор НАП е предявил в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ с молба с вх. № 260147/04.01.2021 г., с пощенско клеймо от 30.12.2020 г., вземания срещу длъжника в общ размер на 3 947,90 лева, от които главници - 3 754,91 лева и лихви - 192,99 лева, както следва: 1. Публични вземания за данъци и такси за 3 138,84 лева, от които главници - 2 945,85 лева и лихви - 192,99 лева, с основания за публичните вземания за данъци и такси, са следните декларации подадени от дружеството по реда на ЗМДТ и декларация образец 6 за ДДФЛ, подадена по реда на КСО: Декларация образец 6 вх. № 220022010793462 за месец 11/2020 г.; Декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 7308010176/08.05.2018 г. за имот с № на партида 7308F19668; Декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 7308010177/08.05.2018 г. за имот с № на партида 7308F19669; Декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 0810000423/30.06.2010 г. за имот с № на партида 131448682 001; 2. Публични вземания за задължителни осигурителни вноски за 809,06 лева – главници, с основание за публичните вземанията за задължителни осигурителни вноски по Декларация образец 6 вх. № 220022010793462 за месец 11/2020 г.

В т. 7 от списъка на приетите вземания са включени така предявените вземания на Държавата чрез НАП.

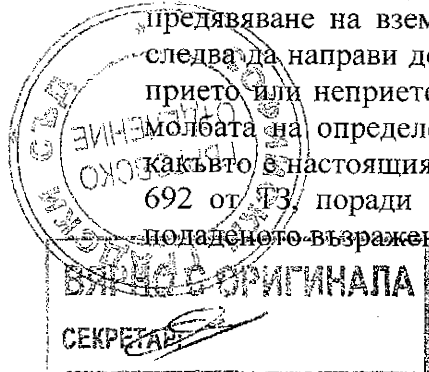
В разглежданото възражение възразилият кредитор НАП възражава, че неправилно е изчислена законната лихва върху главницата от 1 428,04 лева, представляващи задължения за данък върху недвижимите имоти и за такса битови отпадъци за притежаваните от “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД имоти, декларирани с Декларации по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 7308010176/08.05.2018 г. за имот с № на партида 7308F19668 и вх. № 7308010177/08.05.2018 г. за имот с № на партида 7308F19669 (вземания на община Елени Пелин). Сочи, че съгласно приложената справка лихвата върху това вземане е начислена до 09.12.2020 г., като не е отразено вземането за лихвата за периода от 10.12.2020 г. до 22.12.2020 г., макар да е посочена за този период в списъка.

Длъжникът изразява становище за основателност на възражението.

Синдикът изразява становище за основателност на възражението.

При така установеното, съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира, че ако синдикът не се е произнесъл по молба на кредитор за предявяване на вземания в производството по несъстоятелност изцяло, то синдикът следва да направи допълнителен списък, в който да отрази вземането по молбата като прието или неприето такова. В случай обаче, че само част от вземанията за лихви по молбата на определен кредитор не са включени в изготвените от синдика списъци, както в настоящият случай, и синдикът изразява становище в производството по чл. 692 от ТЗ, поради което съдът следва да ги третира като неприети и да разгледа подаденото възражение срещу неприемането им от синдика.

Съгласно чл. 4, ал. 2, изр. първо от ЗМДТ, невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Съгласно чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, неплатените в сроковете за доброволно плащане, неударжаните или ударжани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва. С оглед на горното и доколкото не се установява в настоящото производство плащането на дължимите местни данъци и такси в общ размер на 1 428,04 лева, то върху същата се дължи и законната лихва след датата на откриване на производството по несъстоятелност (03.12.2020 г.), както се претендира от възразилия кредитор.

С оглед на горното и на основание чл. 162 от ГПК вр. с чл. 621 от ТЗ, с помощта на достъпен интернет калкулатор съдът изчислява дължимата законна лихва върху сумата от 1 428,04 лева за посочения в списъка период – 04.12.2020 г. до 22.12.2020 г., в размер на 7,54 лева.

Тази сума следва да се добави към лихвата от 5,44 лева за периода - 04.12.2020 г. до 22.12.2020 г., която е включена в списъка във връзка с вземанията на община Горна Малина. Следователно общо дължимата законна лихва за периода 04.12.2020 г. до 22.12.2020 г. е в размер на 12,98 лева.

По изложените съображения съдът намира, че възражението на Държавата чрез НАП е основателно и в списъка на приетите вземания следва да бъде включено предявеното вземане за законна лихва за периода 04.12.2020 г. до 22.12.2020 г. в размер на 12,98 лева, вместо посоченото в него 7,82 лева.

В законоустановения седмодневен срок по чл. 690 от ТЗ не са постъпили възражения срещу съставените от синдика Допълнителен списък на приетите от синдика вземания на кредиторите в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ и срещу Допълнителен списък № 2 на приетите от синдика вземания на кредиторите по реда и в срока на чл. 688, ал. 3 от ТЗ. Съгласно чл. 692 от ТЗ, когато срещу съставените от синдика списъци не са постъпили възражения, съдът одобрява същите. Съдът намира, че тези два списъка следва да бъдат одобрени във вида, в който са изготвени от синдика.

На основание чл. 674, ал. 2 от ТЗ, след одобряване от съда на списъка с приетите вземания по чл. 692, ал. 1 от ТЗ съдът следва незабавно да свика събранието на кредиторите с дневен ред по чл. 677, ал. 1, т. 8 от ТЗ - определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника, определяне метода и условията на оценка на имуществото, избор на оценители и определяне на възнаграждението им. Доколкото предвид нормата на чл. 669, ал. 3 от ТЗ първо събрание на кредиторите не е проведено, то с постановяване на настоящото определение по аргумент от разпоредбата на чл. 669, ал. 4 от ТЗ, в дневния ред на събранието на кредиторите следва да бъде включена точка за избор на постоянен синдик на дружеството и определяне на възнаграждението му.

Събранието на кредиторите следва да бъде насрочено в кратък срок, при спазване на изискването за публикуване на поканата в Търговския регистър най-малко седем дни преди датата на събранието, съгласно чл. 675, ал. 1 вр. с чл. 619, ал. 4 от ТЗ, и при съобразяване на графика на заседанията. С оглед на това, съдът намира, че следва да свика събрание на кредитори за 19.10.2021 г. от 11,00 часа.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователни възражение с вх. № 281525/18.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 283651/24.02.2021 г., подадени от “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 281961/19.02.2021 г., подадено от “БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА” АД (в несъстоятелност).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователни възражение с вх. № 282030/19.02.2021 г. и допълнително възражение с вх. № 284652/25.02.2021 г., подадени от кредитора “САЙЛЕСТ” ЕООД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 283539/23.02.2021 г., подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, в частта срещу приетите вземания на “БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА” АД (в несъстоятелност) за сумата от 109 493,40 лева – главници по фактура № 001/30.06.2008 г. (остатък) и по фактура № 080/31.03.2011 г., за сумата от 33 740,45 лева - лихва за забава за периода от 09.04.2011 г. до 09.04.2014 г., за сумата от 107 288,45 лева - законна лихва за периода от 24.04.2014 г. до 03.12.2020 г., за законната лихва върху главницата от 109 493,40 лева за периода от 04.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане, както и за сумата от 7 000 лева – предплатени разноски по чл. 629б от ТЗ по т.д. № 193/2020 г. на СГС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 283645/24.02.2021 г., подадено от кредитора “МИНЕРАЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ” ЕООД.

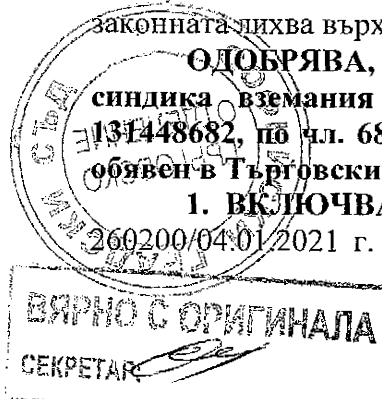
ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 283659/24.02.2021 г., подадено от кредитора “ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП” LLC, в частта касателно предявените от същия вземания за главница по договора за заем от 05.11.2010 г. за горницата над 1 358 586,42 лева до предявения размер от 1 469 486,43 лева, лихвата за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г. за горницата над 623 319,13 лева до предявения размер от 674 530,90 лева, за сумата от 11 021,15 лева – законна лихва върху тази главница за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г. и за законната лихва върху тази главница за периода от 30.12.2020 г. до окончателното ѝ плащане, както и касателно компенсаторното плащане по Анекс № 3/08.09.2015 г. за горницата над 84 294,75 лева до предявения размер от 97 173,45 лева, лихва върху тази сума за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г. в размер на 38 140,58 лева, лихва върху тази сума за периода 01.01.2027 г. – 03.12.2020 г. за горницата над 632,26 лева до 728,80 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 283750/24.02.2021 г., подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, в частта срещу приетите вземания на “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД за сумата от 10 211,51 лева – главници, 2 294,75 лева – обезщетение за забава за периода от 17.09.2018 г. до 03.12.2020 г., и законната лихва върху главниците от 04.12.2020 г. до окончателното плащане.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно възражение с вх. № 285452/01.03.2021 г., подадено от длъжника “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, в частта срещу приетите вземания на “САЙЛЕСТ” ЕООД за сумата от 5 084,57 лева – главници, 1 170,86 лева – обезщетение за забава за периода от 17.09.2018 г. до 23.12.2020 г., и законната лихва върху главниците от 29.12.2020 г. до окончателното плащане.

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 4 от ТЗ, Списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, ЕИК 131448682, по чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, обявен в Търговския регистър на 17.02.2021 г., със следните изменения:

1. **ВКЛЮЧВА** в Списъка на приетите вземания предявени с молба с вх. № 260200/04.01.2021 г. вземания на кредитора “ВАТИЯ” АД, както следва: в размер на

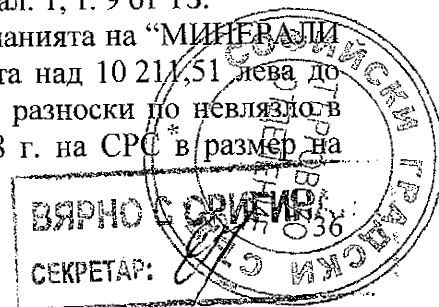
53 469,41 лева – главници за неплатени доставки на стоки, обективирани в гореописаните 39 фактури, издадени от “ВАТИЯ” АД на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД в периода 30.01.2015 г. - 30.11.2018 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 25 828,39 лева - лихва за забава върху всяка от неплатените главници от датата, следваща датата на издаване на съответната фактура, до 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 401,02 лева - законната лихва върху всяка от главниците за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху главниците за периода от 31.12.2020 г. до окончателното им плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

2. ВКЛЮЧВА в Списъка на приетите вземания предявени с молба с вх. № 260209/04.01.2021 г. вземания на кредитора “ГЕОМИНЕРАЛ” АД, както следва: в размер на 4 404,13 лева – главница по фактура № 0000001292/31.03.2019 г., издадена от “ГЕОМИНЕРАЛ” АД на “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 737,69 лева - лихва за забава върху главницата за периода от 01.04.2019 г. до 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 33,03 лева - законната лихва върху главницата за периода от 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху главницата за периода от 31.12.2020 г. до окончателното им плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

3. ИЗКЛЮЧВА от Списъка на приетите вземания вземанията на “БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА” АД (в несъстоятелност) за главница по фактури от № 002 до № 075 включително за горницата над 109 493,40 лева до предявения размер от 1 234 672,02 лева, за лихвата за забава за периода от 09.04.2011 г. до 09.04.2014 г. за горницата над 33 740,45 лева до предявения размер от 380 464,89 лева, за законната лихва за периода от 24.04.2014 г. до 03.12.2020 г. за горницата над 107 288,45 лева до размера от 829 088,80 лева, и за съдебно-деловодни разноси в размер на 72 987,54 лева.

4. ВКЛЮЧВА в Списъка на приетите вземания предявени с молба с вх. № 307184/30.12.2020 г. вземания на кредитора “ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП” LLC, както следва: в размер на 1 358 586,42 лева – главница по договор за заем от 05.11.2010 г., сключен между “ФЪРСТ МАЙНИНГ ИНВЕСТМЪНТ ГРУП” LLC като заемодател и “ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ” ЕООД като заемател, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 623 319,13 лева – договорна лихва върху главницата за периода 01.01.2016 г. – 03.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 84 294,75 лева – компенсаторно плащане по Анекс № 3/08.09.2015 г. към договора за заем от 05.11.2010 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; в размер на 632,26 лева – законна лихва върху компенсаторното плащане за периода 04.12.2020 г. до 30.12.2020 г., обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ; законна лихва за забава върху компенсаторното плащане за периода от 31.12.2020 г. до окончателното му плащане – определяем размер, обезпечение – не, с поредност по чл. 722, ал. 1 от ТЗ – чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

5. ИЗКЛЮЧВА от Списъка на приетите вземания вземанията на “МИНЕРАЛИ ИНДУСТРИАЛИ БЪЛГАРИЯ” ООД за главница за горницата над 10 211,51 лева до предявения размер от 10 211,54 лева и за съдебно-деловодни разноси по невлязлото в сила решение № 165240/31.07.2020 г. по гр.д. № 61140/2018 г. на СРС в размер на 1 826,28 лева;

6. ИЗКЛЮЧВА от Списъка на приетите вземания вземането на "САЙЛЕСТ" ЕООД в размер на 1 372,29 лева - съдебно-деловодни разноси по невлязло в сила № 90049/10.04.2019 г. по гр.д. № 61145/2018 г. на СРС;

7. ВКЛЮЧВА в Списъка на приетите вземания предявеното с молба с вх. № 260147/04.01.2021 г. вземане на кредитора Държавата чрез НАП в размер на 12,98 лева-законна лихва за периода 04.12.2020 г. до 22.12.2020 г. (вместо посоченото в списъка 7,82 лева).

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 4 от ТЗ, Списък на неприетите от синдика вземания на кредиторите на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, ЕИК 131448682, по чл. 686, ал. 1, т. 3 от ТЗ, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, обявен в Търговския регистър на 17.02.2021 г., с направените по-горе изменения.

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 1 от ТЗ, Допълнителен списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, ЕИК 131448682, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, обявен в Търговския регистър на 16.03.2021 г.

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 1 от ТЗ, Допълнителен списък № 2 на приетите от синдика вземания на кредиторите на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, ЕИК 131448682, предявени по реда и в срока на чл. 688, ал. 3 от ТЗ, обявен в Търговския регистър на 06.08.2021 г.

СВИКВА събрание на кредиторите на "ВАТИЯ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, ЕИК 131448682, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район "Изгрев", ул. "Самоков" № 28И, комплекс "ЕСТЕ", което следва да се проведе на 19.10.2021 г. от 11,00 часа в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул. "Витоша" № 2, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-8 състав, Търговско отделение, Софийски градски съд, при следния дневен ред: 1. Избор на постоянен синдик на дружеството и определяне на възнаграждението му. 2. Определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника. 3. Определяне метода и условията на оценка на имуществото. 4. Избор на оценители и определяне на възнаграждението им.

Определението не подлежи на обжалване.

НЕЗАБАВНО да се изпрати препис от настоящото определение за обявяване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, на основание чл. 692, ал. 5 от ТЗ.

НЕЗАБАВНО да се изпрати покана за събрание на кредиторите за обявяване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, с което длъжникът и всички кредитори се смятат за редовно уведомени на основание чл. 675, ал. 2 от ТЗ.

Препис от определението да се изпрати на синдика.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО да се впише в Книгата по чл. 634в от ТЗ при СГС, ТО.

съдия:

